

MI MLADI

Glasilo učencev OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

Šolsko leto 2018/2019

Dragi bralec/bralka!

Za nami je še eno uspešno šolsko leto. Veliko je bilo različnih dejavnosti, nastopov, tekmovanj, obveznosti v interesnih dejavnostih, šole v naravi. Nekateri ste si poleg rednih domačih nalog vzeli še čas, da ste napisali poročila o dejavnostih. O vsem niti ni mogoče poročati. Pomembno je, da ste se po vseh opravljenih nalogah in po vseh doživetjih počutili zadovoljni in izpolnjeni kot udeleženec ali kot gledalec. Naj vam dogodki ostanejo v lepem spominu.

Letošnje glasilo ima več pravljič, basni, posebej je bogato s pesmimi. Lepo je, da se je veliko učencev odzvalo vabilu k pesnikovanju. Ko ti uspe in se rodi nova pesem, je to za vsakega poseben dogodek. Seveda pa likovni izdelki glasilo še posebej popestrijo in mu dodajo otroško igrivost. Vsem čestitke za uspešnost.

Želimo vam prijetno branje, uspešno do konca šolskega leta ter vesele in zdrave počitnice.

Uredništvo

Kolofon

MI MLADI: glasilo učencev OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

IZDAJA: OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

UREDNIKA: Almira Levstek

UREDNIŠKI ODBOR: David Kovačič, Almira Levstek, Andrej Starc

LEKTORIRANJE: Almira Levstek, Bogdana Mohar

OBLIKOVANJE: Almira Levstek, Andrej Starc

TIPKANJE: Cvetka Debeljak

ŠOLSKO LETO: 2018/2019

SLIKA NA NASLOVNICI: Urška Lavrič, 6. razred

SLIKA NA PRVI STRANI: Katja Lavrič, 9. razred

SEZNAM PRIDOBLENIH PRIZNANJ V ŠOLSLEM LETU 2018/2019

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje

1. razred (Nejc Anzeljc, Dominik Balantič, Nik Benčina, Iza Knavs, Kaja Zbačnik)
2. razred (Jan Anzeljc, Neža Bambič, Gal Muhič, Nika Turk)
3. razred (Haidi Kordiš, Ažbe Šega, Jaka Vesel)
4. razred (Naja Knavs, Ana Lavrič, Jerca Lavrič, Tia Mišič)
5. razred (Maša Kordiš)
6. razred (Vanesa Balantič, Gaja Starc)
7. razred (Ines Lavrič, Kaja Lavrič, Rok Samsa)
8. razred (Jan Debeljak, Loti Debeljak, Nadja Košmrlj)
9. razred (Monika Košmrlj, Ajda Lavrič)

Srebrno priznanje - državno tekmovanje

7. razred (Kaja Lavrič)
9. razred (Ajda Lavrič)

Priznanje - računanje je igra

2. razred (Jan Anzeljc, Gal Muhič, Tanaja Anžur, Stela Poje, Eva Vesel)
3. razred (Kristian Knavs, Rene Krajec)

Zlato priznanje - računanje je igra

2. razred (Nika Turk, Lara Kordiš, Neža Bambič)
3. razred (Anika Car, Teja Mišič, Jaka Vesel)

Slika 1: Julija, vrtec

Slika 2: Pina, vrtec

TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

8. razred (Loti Debeljak, Klara Lavrič)
9. razred (Ajda Lavrič)

TEKMOVANJE IZ NARAVOSLOVJA

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje (Priznanje Kresnička)

- 2. razred (Jan Anzeljc, Stela Poje, Lan Bartol, Rebeka Kordiš, Tim Levstek)
- 3. razred (Teja Mišič, Rene Krajec, Anika Car, Kristian Knavs)

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 4. razred (Naja Knavs)
- 5. razred (Maša Kordiš)
- 6. razred (Vanesa Balantič, Lina Poje, Gaja Starc)
- 7. razred (Ines Lavrič, Kaja Lavrič)
- 8. razred (Loti Debeljak, Nika Košmerl, Nadja Košmrlj, Klara Lavrič, Lana Mohar, Alina Šega)
- 9. razred (Ajda Lavrič, Saša Turk)

Srebrno priznanje - regijsko tekmovanje

- 8. razred (Alina Šega)
- 9. razred (Ajda Lavrič)

Priznanje za udeležbo - šolsko tekmovanje (Priznanje Mehurčki)

- 2. razred (Stela Poje, Jan Anzeljc, Lara Kordiš, Neža Bambič, Veronika Knavs, Eva Vesel, Rebeka Kordiš, Sara Bartol, Tim Levstek)
- 3. razred (Anika Car, Teja Mišič, Tija Grandljič, Ažbe Šega, Kristian Knavs, Haidi Kordiš, Špela Turk)

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 9. razred (Aljaž Cimprič)

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 8. razred (Klara Lavrič, Alina Šega, Nadja Košmrlj)
- 9. razred (Ajda Lavrič, Katja Lavrič, Saša Turk)

Srebrno priznanje - državno tekmovanje

- 9. razred (Ajda Lavrič, Katja Lavrič)

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 9. razred (Ajda Lavrič, Saša Turk, Monika Košmrlj, Lucija Kordiš)

Srebrno priznanje - regijsko tekmovanje

- 9. razred (Ajda Lavrič)

TEKMOVANJE O ZNANJU IZ SLADKORNE BOLEZNI

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 8. razred (Nika Košmerl)
- 9. razred (Katja Lavrič, Ajda Lavrič)

TEKMOVANJE VESELA ŠOLA

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 4. razred (Kaja Lavrič)
- 6. razred (Patricija Košmrlj, Lina Poje)
- 7. razred (Kaja Lavrič)
- 8. razred (Nadja Košmrlj)
- 9. razred (Ajda Lavrič)

Srebrno priznanje - državno tekmovanje

- 6. razred (Patricija Košmrlj)
- 7. razred (Kaja Lavrič)
- 8. razred (Nadja Košmrlj, Nika Košmerl)

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Bronasto priznanje - šolsko tekmovanje

- 4. razred (Tia Mišič)
- 6. razred (Gaja Starc)
- 7. razred (Hana Anzeljc, Erika Debeljak, Kaja Lavrič, Ines Lavrič)
- 8. razred (Nadja Košmrlj, Lana Mohar, Alina Šega)
- 9. razred (Ajda Lavrič)

UDELEŽBA NA REGIJSKEM OTROŠKEM PARLAMENTU

- 9. razred (Katja Lavrič)

BRALNA ZNAČKA

Priznanje za devetletno pranje

- 9. razred (Lucija Kordiš, Nika Košmerl, Monika Košmrlj, Ajda Lavrič, Katja Lavrič, Kaja Rojec, Saša Turk)

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Priznanje za sodelovanje

- 1. razred (Mark Babšek, Lina Bartol, Mark Benčina Lavrič, Larisa Rovar, Patrik Turk, Neja Zajc)
- 2. razred (Anuša Bartol, Sara Bartol, Lara Cimprič)
- 3. razred (Boban Kitanovski)
- 4. razred (Žana Bartol)

Srebrno priznanje

- 3. razred (Žana Benčina, Žiga Knavs, Jaka Slavec)

4. razred (Veronika Debeljak, Nina Košmerl, Miha Križ, Kaja Lavrič, Žak Turk)

Zlato priznanje

1. razred (Necj Anzeljc, Dominik Balantič, Nik Benčina, Monika Car, Julija Debeljak, Gašper Knavs, Iza Knavs, Lan Knavs, Maruška Krajec, Aljan Turk, Kaja Zbačnik, Maja Žagar)

2. razred (Jan Anzeljc, Tanaja Anžur, Neža Bambič, Lan Bartol, Veronika Knavs, Lara Kordiš, Rebeka Kordiš, Tim Levstek, Gal Muhič, Stela Poje, Nika Turk, Eva Vesel)

3. razred (Tim Bartol, Anika Car, Tija Grandljič, Kristian Knavs, Haidi Kordiš, Rene Krajec, Žan Gerželj Lavrič, Teja Mišič, Ažbe Šega, Špela Turk, Jaka Vesel, Anej Žagar)

4. razred (Naja Knavs, Taj Knavs, Nik Kordiš, Tia Gerželj Lavrič, Ana Lavrič, Jerca Lavrič, Lana Lavrič, Tia Mišič, Suzana Rojec, Ula Turk)

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Medobčinski jesenski kros osnovnih šol

1. mesto (Urška Lavrič)
2. mesto (Gaja Starc, Aljaž Cimprič)
3. mesto (Lina Bartol)

Medobčinski Krpanov kros osnovnih šol

2. mesto (Mark Babšek, Gaja Starc)
3. mesto (Tjaša Mišič)

Medobčinsko tekmovanje v malem nogometu

1. mesto (Tim Rojec, Aljaž Cimprič, Mark Bačnik, Izak Levstek, Kevin Knavs, Jan Debeljak, Žan Turk, Domen Šega, Rok Samsa, Aleks Samsa, Sašo Levstek, Miha Bambič)

Področno tekmovanje v malem nogometu

2. mesto (Tim Rojec, Aljaž Cimprič, Mark Bačnik, Izak Levstek, Kevin Knavs, Jan Debeljak, Žan Turk, Domen Šega, Rok Samsa, Aleks Samsa, Sašo Levstek, Miha Bambič)

Slika 3: Zara, vrtec

Slika 4: Žiga, vrtec

DOGODKI ŠOLSKEGA LETA

RASTEM S KNJIGO

V petek, 14. 9., smo šli v Ribnico na projekt Rastem s knjigo ter na ogled knjižnice Miklova hiša, muzeja v ribniškem gradu in Škrabčeve domačije v Hrovači.

Zjutraj ob pol osmih smo odšli iz šole in najprej smo šli v knjižnico Miklova hiša. Knjižničarka nas je peljala po vseh prostorih knjižnice, nam pokazala pomembne knjige in razložila, kje so pesmi, knjige za otroke, knjige za odrasle, ... Po končanem ogledu knjižnice smo šli v dvorano, kjer smo pojedli malico in dobili tudi knjigo Avtobus ob treh, ki pa je tudi nagrajena z zlato hruško. V dvorani smo si ogledali tudi krajši film o patru Stanislavu Škrabcu. Naša naslednja postaja je bil ribniški grad. Vodička nas je najprej peljala na razstavo nekaj starih predmetov (sveča, klop, miza, stoli, ...), nato nam je povedala legendo o Ribnici in pa pokazala nam je tudi slike gradu v starem veku. Sprehodili smo se po zdaj zasutem obrambnem jarku. Nato smo si pogledali razstavo o suhi robi in lončarstvu (rešeta, posode, lonci, glinene piščalke, ...), dobili smo tudi leseno kuhalnico. Pogledali smo si tudi razstavo o čarovnicah, v katere so včasih verjeli, kogarkoli so lahko obtožili, da je čarovnica. Mučili so jo na stolu z železnimi špicami, to pa so počeli, dokler ni priznala, ter jo po priznanju zažgali na grmadi. V gradu smo si pogledali še park kulturnikov, nato pa smo šli še na Škrabčevo domačijo, v kateri smo si pogledali prostore, stare predmete, ... Po ogledu domačije smo se z avtobusom odpeljali domov.

Najbolj zanimivo mi je bilo v knjižnici, ker imam rada knjige in jih z užitkom berem.

Erika Debeljak, 7. razred

DAN GIBANJA IN ZDRAVJA

V ponedeljek, 15. 10. 2018, smo na šoli imeli Dan gibanja in zdravja, posvečen zdravemu načinu življenja. Z učenci od 1. do 4. razreda smo se zbrali v telovadnici, kjer smo dobili navodila s strani zdravstvenih delavcev, ki so izvajali delo na posameznih postajah in vodili športni dan. Delo je potekalo na štirih postajah. Z določenim razredom smo se odpravili na posamezno postajo, ki smo jo po štiridesetih minutah zamenjali.

Slika 5: Ana Lavrič, 4. r

Slika 6: Kaja Lavrič, 4. r

1. postaja: Vztrajnostna hoja – Aktivko in Gibalko

Na tej postaji smo opravili 6 minutni test hitre hoje. Fizioterapevta sta nam štela prehojene kroge in na kartonček zapisala dolžino prehojene poti v metrih. Po hoji sta nam izmerila tudi srčni utrip.

2. postaja: Srčko – Moje srce

Naloge je izvajala sestra Anka. Ob modelu nam je predstavila zgradbo, delovanje in naloge srca ter nas preko igre Srčni utrip – ritem zdravja spodbudila k razmišljanju o ohranjanju zdravega srca. Ob slikanici smo ponovili pot hrane v telesu, ogledali smo si piramido zdrave prehrane in gibanja, seznanila nas je s pomenom zajtrka in pravilnim dihanjem. Naredili smo gibalne vaje, pobarvali smo srčke in na balone napisali slogane o zdravem načinu življenja ter izdelke razstavili na panoju.

3. postaja: Hiša zdravja – Kekčevi junakci

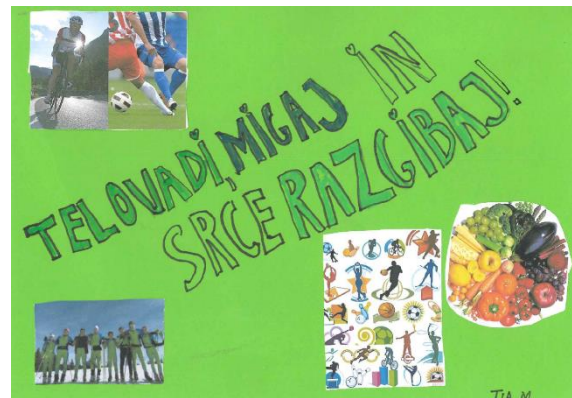
Sestri Jerneja in Renata sta nam predstavili delo zdravnika in medicinske sestre, prostore ter dejavnosti in pripomočke (npr. za tehtanje, merjenje višine, odvzem krvi, merjenje pritiska, poslušanje srčnega utripa, pogled v uho, ...). Določene meritve z resničnimi pripomočki smo tudi sami preizkusili.

4. postaja: Vzpon na hrib Tabor

Z učiteljico smo odšli na bližnji hrib, kjer smo se igrali športne igre. Med 1. in 2. postajo smo imeli zdravo malico. Po opravljenih nalogah smo se ponovno zbrali v telovadnici, kjer smo imeli zaključek. Nazadnje smo odšli v razrede, kjer smo dan zaključili s slastnimi sadnimi nabodali, ki so jih pri gospodinjstvu pripravili petošolci.

Slika 7: Najla Knavs, 4. r

Slika 8: Tia Mišič, 4. r

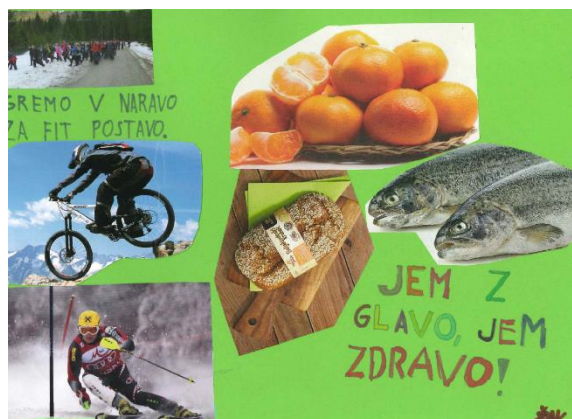
Dani je bil zelo zanimiv, naloge smo radi opravljali in se veliko naučili o zdravju in zdravem načinu življenja. Na koncu smo bili zadovoljni in veseli, da smo nekaj naredili za svoje zdravje. Takega dne si še želimo.

Učenci 4. razreda z učiteljico Renato

Slika 9: Veronika Debeljak, 4. r

Slika 10: Žak Turk, 4. r

PRI GLEDALIŠKEM KLUBU

V letošnjem letu smo pri gledališkem klubu uprizarjali razne prizore, npr. improvizacije, branje po vlogah, pisali smo prizorčke, vadili za predstavo in se dogovarjali o uprizoritvah. Vmes smo se zabavali in pokali vice. Najbolj smo se zabavali, ko smo improvizirali. Do zdaj smo nastopali trikrat. Prvič na božično-novoletnem koncertu, ko smo se vživele v palčice – v igri smo se pogovarjale o naših pevskih zborih in si pripovedovale zgodbe.

Drugič smo nastopale na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku 8. 2., ko smo recitirale pesmice in uganke, ki so jih pozneje zapeli zbori.

Tretjič pa smo igrale za zaključek bralne značke, igrali smo igro Pavliha noče v šolo. Ta predstava nam je bila najbolj všeč od vseh in zanjo smo porabili največ časa. Morali smo pripraviti sceno in rekvizite in igralke smo se morale naučiti veliko besedila. Igro smo odigrale zelo dobro in veliko ljudi nas je pohvalilo, da jim je bila všeč. Zelo smo bile živčne, ko smo prvič nastopile pred novim letom, saj nismo bile navajene toliko občinstva. Ko smo nastopile tretjič, pa nismo bile več tako zelo nervozne, saj smo se že privadile. To izkušnjo bi ponovile, saj je zabavno gledati občinstvo, ki se nam smeji ob humoristični igri.

Za udeležbo v gledališkem klubu nam ni žal. Priporočamo ga tudi drugim učencem.

Erika, Nina, Kaja, Ines, Zala in Lana, 7. razred

OGLED RAZSTAVE IN PREDSTAVITEV VELIKE VOJNE

V sredo, 15. 5., smo imeli organiziran ogled razstave o 1. svetovni vojni. Med poukom smo šli v zgornjo avlo, kjer nas je čakala vodička pred razstavnimi panoji. Predstavila se je, nato pa je začela opisovati veliko vojno. Pozorno smo poslušali, na vsake toliko časa pa nam je zastal dih. Prišli smo do panoja z našimi predniki, ki so bili udeleženi v vojni, pripovedovala nam je njihove zgodbe, mi pa smo se zelo vživeli vanje. Ko smo začutili njihovo trpljenje, nam je postalo kar hudo, nazadnje smo poslušali še zvočni posnetek, v njem pa smo slišali pismo fanta

dekletu, pa tudi hrup vojne in vojaške pesmi. Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo se pogovarjali o koncu 1. svetovne vojne.

Patrik Kordiš, Luka Turk, 6. razred

KULTURNI DAN OB ZAKLJUČKU BRALNE ZNAČKE

V petek, 17. 5., smo imeli na naši šoli kulturni dan. Ob 8.20 smo šli v razred, kjer smo se pogovorili o temi kulturnega dne. Nato smo šli v telovadnico, kjer so se zbrali vsi učenci šole, in smo si ogledali predstavo, s katero je nastopil gledališki klub. Imela je naslov Pavliha noče v šolo. Trajala je približno 35 minut. Glavni lik je bil Pavliha. Govori, kako navihani Pavliha najprej ni znal brati in ni hotel iti v šolo, kasneje pa je spoznal, da je brati treba znati, saj je branje zelo koristno in prijetno. Zato sta se oba s Kljukcem odločila, da se bosta vpisala v šolo. Predstava nam je bila zelo všeč. Ob 11. uri pa nas je obiskala pisateljica Nataša Konc Lorenzutti. Že pred njenim obiskom smo prebrali kar nekaj njenih del in na podlagi teh ustvarili slikopise. To so zgodbice, pri katerih nekaj besedila napišemo, nekaj pa narišemo. Potem smo se odpravili v telovadnico, kjer nas je pričakala pisateljica. Najprej nam je povedala nekaj o svojem življenju. Izvedeli smo, da ima pet otrok in kaj si je želela biti po poklicu. Opisala nam je, kako nastajajo njene knjige in da bo verjetno letos izšel 2. del mladinskega romana Avtobus ob treh. Povedala nam je še nekaj svojih basni iz zbirke Krilate in kosmate basni, ki so nam bile zelo všeč. Potem je podelila še priznanja za opravljeno bralno značko. Na koncu je sedmošolcem še podpisala knjigo Avtobus ob treh, ki so jo dobili v projektu Rastem s knjigo.

Popoldne smo imeli zaključni koncert mladinskega in otroškega pevskega zbora naše šole. Poslovile so se devetošolke, ki so vseh devet let pridno prepevale. Vsaka si je izbrala svojo najljubšo pesem, ki jo je potem mladinski pevski zbor tudi zapel. Po prireditvi smo se odpravili še v KTC, kjer je bila otvoritev likovnih del Davida Kovačiča, ki je tudi učitelj likovne umetnosti na naši šoli. Slike so res prečudovite in vredne ogleda!

Šestošolke

KULTURNI DAN V LJUBLJANI

V torek, 27. 5. 2019, smo se učenci 6. in 7. razreda ob 7.30 odpravili v Ljubljano. V Ljubljani smo najprej pomalicali, nato pa smo si ogledali pomembne znamenitosti (NUK, Univerza, Vodnikov spomenik, ...). Nato smo se odpravili v Šentjakobsko gledališče. Tam smo si ogledali igro Kit na plaži. Govori o deklici Niki, ki ima posebnega brata, saj ima Downov sindrom. Nika se tega sprva sramuje, a potem spozna, da je samo malo poseben, a vendarle krasen brat. Po predstavi smo se z avtobusom odpravili na Turjak, kjer smo si ogledali turjaški grad. Tam nam je gospod povedal, kako so tam živeli, kako so risali na stene, kako so se branili. Videli smo kapelo s freskami, ječe, grajsko dvorišče, vodnjak. Na koncu pa smo si ogledali še orgle.

Po ogledu smo še pomalicali in se odpravili domov.

Klara Mišič, 6. razred

VTISI PETOŠOLCEV PO VRNITVI Z LETNE ŠOLE V NARAVI

Zapomnila si bom igro steklenica resnice, sprehod v Mesečev zaliv in ogled strme obale – klifa.
Zapomnila si bom tudi sprehod skozi tunel Valeta v Portorož.

Hana Cimprič

Zapomnil si bom petkovo plavanje v bazenu, ko smo lahko skakali, se podirali v bazen kot domine in se špricali.

Luka Lavrič

Zapomnil si bom lovljenja škorpijona, ki se je skrila pod posteljo in pobijanja mravelj.

Vid Knavs

Zapomnila si bom, kako je med kosilom učenec iz Sodražice hecal natakario.

Žana Košmerl

Najbolj se mi je vtisnil v spomin sprehod po Piranu in vožnja z ladjo.

Ažbe Turk

Zapomnila si bom skupno druženje v fantovski sobi, ko smo se igrali igro resnica in izziv.

Anamarija Volf

V spomin se mi je najbolj vtisnilo učenje skakanja na glavo, čofotanje v nizkem bazenčku in kartanje z Benjaminom.

Jan Košmerl

Zapomnil si bom, da sem v plavanju osvojil priznanje Zlati delfin.

Benjamin Vukalič

Najbolj mi je bil všeč izlet z ladjico v Piran, kjer smo se povzpeli do cerkve sv. Jurija. Ko smo se vračali, je Ažbe padel in zlomil dežnik. Všeč mi je bilo tudi, da smo imeli nekaj prostega časa za nakupe.

Lovrenc Levstek

V spominu mi bo ostal večer talentov, ko smo se člani posameznih sob predstavili s svojo točko.

Maša Kordiš

Najbolj mi je bilo všeč, ko si je učenec iz Sodražice pri kosilu v oči tlačil prtiček.

Nik Cimprič

BILI SMO NA NAGRADNEM IZLETU

Tisti učenci, ki si redno in natančno umivamo zobe, smo si prislužili nagradni izlet. Šli smo v Ljubljano, v Halo Tivoli. Tam je bilo zelo zabavno. Čuki so nam peli pesmi. Veliko smo peli in plesali. Ogledali smo si tudi predstavo akrobatov, ki so zabijali koše. Podelili pa so tudi nagrade za najbolj priden razred v umivanju zob iz cele Slovenije.

Rebeka Kordiš, 2. razred

DOŽIVLJAJI - ZGODILO SE JE ...

ZANIMIV IZLET

Z družino smo odšli v Bosno in Hercegovino. Pot ni bila precej dolga, približno dve uri in pol, toda zelo ovinkasta. Peljali smo se do reke Kolpe, tam pa tudi prečkali mejo na Hrvaškem in naredili kratek premor. Nadaljevali smo do meje z BIH in tam imeli rahlo težavo; ko je oče iskal denarnico, je po nesreči zlomil majhen košček osebne izkaznice. Carinik je to videl in rekel: »Dobro, probali bomo, če bo delalo.« Na srečo je bilo vse v redu in nato je rekel še: »O Miloše, ja ču te spustiti, samo ne vem, kako boš došel nazaj.«

Ustavili smo se v Veliki Kladuši, kjer smo se hoteli okrepčati s pravim burekom, toda nisem vedel, da burek tam pomeni le mesni burek, moral bi reči sirnica, to je za njih sirov burek. Kljub temu je bil burek zelo dober. Nato smo po tržnicah kupili par oblek za jesen. Nisem mogel verjeti, da je vse tako poceni, skoraj za tretjino ceneje kot pri nas. Po nakupovanjih smo odšli v picerijo Napoleon, ki je po mnenju prebivalcev najboljša, in je tudi bila. Naročili smo dve veliki pici, dva krožnika čevapčičev, ocvrt zrezek in 14 pijač in plačali le 72 mark (36 evrov). Po večerji smo se odpravljali domov, treba je bilo le še napolniti gorivo. Ne bom pozabil, kako je prišla do nas punčka in nas vprašala, koliko natoči, kljub temu, da ni delala tam. Oče je vedel, da je družina revna, zato ji je dal 10 mark.

Po isti poti smo se vrnili nazaj domov.

Jan Žveglič, 9. razred

PESNIŠKI NAVDIHI, SNOVANJA IN POTI DOMIŠLJIJE

POMLAD

Ko pomlad se prebudi,
vse v naravi oživi,
na drevju listje vzbrsti,
po travnikih vse ozeleni.

Že prvo cvetje zacveti,
lepo polepša nam te dni.
Ljubezen v zraku čuti se,
zbudi vse zaljubljene.

Pomlad je res najlepši čas,
v naravo povabi nas.
Ptički pojejo lepo,
pri srcu vsem nam je toplo.

Lucija Kordiš, 9. razred

Slika 11: Mark Babšek, Mark Benčina, 1. r

NAŠ RAZRED

Hodim v drugi razred. V našem razredu je 15 učencev. Vsi v razredu radi med seboj sodelujemo, si pomagamo in uspešno opravljamo naloge. Smo prav presenetljivi, pridni in vedno upoštevamo učiteljico. Smo najbolj pridni razred na celi šoli. Prav zabavni smo, če nas le imate možnost spoznati!

Jan Anzeljc, 2. razred

V našem razredu imamo zelo prijazno učiteljico, ki ne kriči in nas lepo uči pisati pisane črke. Velikokrat si pri spoznavanju okolja izmisli zanimive poskuse. Če kaj ne znamo, nam vedno pomaga. Imamo tudi zelo lepo urejeno učilnico.

Rebeka Kordiš, 2. razred

Slika 12: Lara Kordiš, 2. r

2. r

Slika 14: Neža Bambič, 2. r

Slika 15: Veronika Knavs, 2. r

POGOSTO SI IZMIŠLJUJEMO NOVE PRAVLJICE ...

O treh miškah, ki so dobile pokal

Pred davnimi časi so živele tri miške. Šle so na nogometno svetovno prvenstvo. Igrale so proti hrčkom. Ko se je tekma začela, so se tri miške malo bale. A do polčasa je pri hrčkih že padel en gol. Tako je bil rezultat 1 : 0. Kmalu so miške zadele še nekaj golov.

Lara Kordiš, 2. razred

Enajst izgubljenih miši

Nekoč za devetimi gorami na drugi strani sveta je živelo enajst sester, ki niso bile lisice, ampak miši. A niso živele v gozdu, ampak v Loškem Potoku. Ko so se igrale ob robu gozda in stran od doma, so zagledale dvoje svetlečih oči in so tako zakričale, da se je stresel cel gozd. Nato so zbežale. Tista stvar s svetlečimi očmi je bila samo malo prestrašena mačka, a zelo dobra napadalka. Miške so sredi gozda zagledale koč, ki je bila zelo obraščena z ovijalkami in z mahom. Na njeni strehi v dimniku pa je gnezdil ogromen zmaj, ki je pravkar izvalil sveža jajca. Miške so poiskale drobno luknjico in se skrile vanjo.

Jan Anzeljc, 2. razred

Volk in tri miši

Nekoč so živele tri miši in so pospravljale hišo. Potem jih je nekaj potrkalo na vrata: TOK, TOK, TOK! Miške so vprašale, kdo je. Mogoče je prišla njihova mama. Ne, to je bil volk. Taco si je namazal s kredo. Potem je spet potrkal. Miške so verjele, da je res prišla mama. Bil je volk in jih je pojedel. Samo ena miška se je skrila v omaro. Volk je hotel iti na svež zrak in se je spotaknil ob kamen. Potem so volku prerezali trebuh in ven so skočile rešene miške. Tako se pravljica srečno konča.

Slika 16: Vanesa Balantič, 6. r

Sara Bartol, 2. razred

Volk in sedem miši

Nekoč je živela mama miš, ki je imela sedem mišjih mladičev. Nekega dne je šla mama iskat hrano. Miškam je naročila, naj ne odpirajo nikomur vrat. Miške so ostale same doma. Kmalu je prišel volk in videl, da so miške same doma. Udrl je v koč in vzel šest mišk. Ko je prišla mama domov, je opazila, da je ostala samo še ena miška v hiši. Mama se je odločila, da gre poiskat ostale miške. Kmalu jih je našla in vsi so prišli srečno domov.

Tanaja Anžur, Nika Turk, 2. razred

Mačka in enajst miši

Slika 17: Lana Lavrič, 7. r

Nekoč v majceni hišici je živel velika muca. Nekega dne se je odpravila na lov na miške. Najprej je zagledala eno miško, ki je jedla sirček, potem je videla še eno, potem še eno in potem še osem mišk.

Tim Levstek, 2. razred

Kraljična

Nekoč je živel kraljična. Bila je razvajena in je hotela za kosilo jesti samo palačinke. Zvečer je hotela, da ji povedo dvajset pravljič in še več. Nekega jutra je iskala svojo čarobno palčko in je razmetala vso sobo. Potem si je spet zaželela palačinke, pa še sladoled in še torto. Kmalu je šla spet v svojo sobo in končno našla svojo palčko. Potem je srečno živel do konca svojih dni.

Eva Vesel, 2. razred

Lisica in sedem miši

Nekoč pred davnimi časi, je živel stara lisica. Nekega dne je šla lovit miši. Dolgo jih je lovila, dokler se niso skrile v luknjo. Lisica jih je ujela tako, da je nogo dala v luknjo in ujela tri miške. Potem je prišel lovec in lisico ustrelil. Ostale miške so se skrile v luknjo. Lovec pa je lisico pobral in jo odnesel.

Lan Bartol, Gal Muhič, 2. razred

Slika 18: Sara Kordiš, 6. r

ŠOLA ZA LENARJENJE

V šoli za lenarjenje učenci samo lenarijo
in nikogar ne pozdravijo.

V tej šoli veliko spijo
in se malo učijo.

Po razredu nič ne norijo,
raje po mizah ležijo.

Učiteljica se jezi,
ker domačih nalog ni.

Včasih zakriči,
lenuhe prebudi
in jim nauke deli.

»Učenci dragi to ni prav,
v šolo se hodi, da bi kaj znal!
Radi se učite,
da si znanje pridobite!«

Slika 19: Žana Bartol, 4. r

Slika 21: Tia Lavrič, 4. r

Slika 20: Nina Košmerl, 4. r

Ana Lavrič, Jerca Lavrič, Nina Košmerl, Tia Lavrič, Suzana Rojec, Žana Bartol (4. razred)

ŠOLA ZA SLADKOSNEDE

V šoli za sladkosnede
je veliko zmede.

Za malico namesto medu
je cel kup ledu.

Za kosilo je sladoled,
ki se ga dobi po deset.

Učenci so pravi sladkosnedi,
v razredu radi sedijo
in se s sladkarijami mastijo.

Med poukom se sladkajo
in veselo krohotajo.
Za nalogo mar jim ni,
važno je, da se sladkor cedi.

Slika 22: Nik Kordiš, 4. r

Učiteljica se jezi:
»Zdravo tole res ni!«

Miha Križ, Nik Kordiš, Taj Knavs, Žak Turk (4. razred)

ŠOLA ZA NAGAJIVKE

V šoli za nagajivke
se govori same žaljivke.

Po razredu se nagaja, razgraja
in pogosto spreha.

Ker nobenega miru ni,
učiteljica zakriči,
popolnoma nič se ne zgodi,
zato jim kazni podeli.

Domačih nalog se ne naredi,
ker se zunaj celo popoldne podi,
zato se učiteljica pogosto jezi.

A z leti tudi nagajivke
dozorijo in ugotovijo,
da si le z učenjem znanje pridobijo.

Slika 23: Lana Lavrič, 4. r

Slika 24: Ula Turk, 4. r

Kaja Lavrič, Lana Lavrič, Naja Knavs, Tia Mišič, Ula Turk, Veronika Debeljak (4. razred)

Vsi zelo dobro poznamo literarnega junaka Petra Klepca. O njegovi moči so prvošolci razmišljali takole.

ČE BI BIL/A MOČNA KOT PETER KLEPEC, BI:

- lahko dvignila veliko skalo in tovornjak (*Iza Knavs*)
- zaustavila vojaška letala v vojni (*Monika Car*)
- pomagala ljudem v stiski (*Kaja Zbačnik*)
- atiju pomagal pri spravilu drv (*Mark Benčina Lavrič*)
- umaknil skalo, ki bi se skotalila na cesto in ovirala promet (*Dominik Balantič*)
- dvignila mizo, da bi mami lahko počistila pod njo (*Julija Debeljak*)
- staršem pomagala cepiti drva (*Larisa Rován*)
- oral njive brez traktorja (*Nejc Anzeljc*)
- šel mami pomagat okopavat krompir (*Gašper Knavs*)
- prenovil Loški Potok (*Mark Babšek*)
- namesto sestre nanosila drva v kurilnico (*Lina Bartol*)

- lahko dvigoval uteži (*Patrik Turk*)
- lahko peljal samokolnico polno kamenja (*Nik Benčina*)
- pomagala mami pri kuhanju (*Maja Žagar*)
- pomagala mami pri postavljanju gugalnice (*Neja Zajc*)
- pomagala ljudem, ki bi jih zajel požar (*Maruška Krajec*)
- atu pomagal sekati drevesa (*Aljan Turk*)
- lahko dvigoval drevesa (*Lan Knavs*)

Slika 25: Iza Knavs, 1. r

Slika 27: Neja Zajc, 1. r

MIŠKA SI KUJE SREČO

Sredi gozda v majhni luknjici je živel miška. Nekega dne se je miška odločila, da si bo našla nov dom in prijatelja, saj je bila zelo osamljena. In tako je miška s svojo podkvijo odšla na pot. Po dolgem času hoje in iskanju sreče je bila miška zelo utrujena, zato se je usedla na skalico. Kar naenkrat v daljavi zagleda deklico s konjem. Miška se je približala deklici in videla, da konja boli noga. Miška je vprašala objokano deklico, kaj se je zgodilo. Deklica ji je odgovorila, da je konj izgubil podkev. Miški se je deklica zasmilila, zato ji je dala svojo podkev. Deklica je bila zelo srečna, zato je miško vprašala, kaj si želi za svojo srečo. Miška je deklici povedala svoje želje. Deklica ji je uresničila želje in jo vzela s seboj domov. Miška je bila srečna do konca svojih dni.

Slika 26: Jaka Slavec, 3. r

Ažbe Šega, 3. razred

PRAVLJICE O SINOVIH

PRVI SIN

Nekoč je živel kraljevič, ki je imel dvanajst sinov. Poiskati so si morali ženo, ki bi znala v enem dnevu sešiti srajčico. Starejši sinovi so šli skupaj, mlajšega pa so zapodili stran. Sam je odšel na travnik, kjer je srečal majhno deklico. Ta mu je povedala, da pozna deklico, ki bi bila zanj prava žena. Bogdanka mu je res sešila majhno srajčko v enem dnevu. Ko sta šla proti gradu, je

Slika 28: Nik Kordiš, 4. r

Bogdanka padla v reko in se povečala. Postala je tako velika kot princ. Poročila sta se. Dobila sta grad in srečno živela do konca svojih dni.

Teja Mišič, 3. razred

DRUGI SIN

Drugi sin je s konjem odšel v mesto. S seboj je imel mošnjiček cekinov. Zapravil ga je za hotel. V hotelu je srečal sobarico. Vprašal jo je, če zna v enem dnevu sešiti srajčko. Deklica je

dokazala, da zna. Odpeljal jo je domov. Nato je to deklica dokazala še očetu. Oče je rekel, da se sin lahko poroči z deklico.

Rene Krajec, 3. razred

PETI SIN

Nekoč je živel kralj, ki je imel dvanajst sinov. Nekega dne je vsakemu sinu dal konja in opremo in rekel, naj si vsak poišče ženo, ki lahko naredi srajco v enem dnevu. Vsi so odšli od doma. Jaz sem bil peti sin. Odšel sem v vas in videl dekle. Vprašal sem jo, če lahko v enem dnevu sešije srajco. Nato sva odšla na grad. Že vsi bratje so bili tam. Oče je gledal dekleta in izbral je najmlajšo. Potem je vse sinove zapodil iz gradu. Jaz sem šel k svoji ženi in imela sva sedem otrok.

Jaka Vesel, 3. razred

ŠESTI SIN

To je šesti sin. Hotel je biti najbolj eleganten. Nekega dne je kralj rekel: »Poiščite si žene, a glejte, da bodo znale sešiti srajčice, če ne, jih ne bom maral za snahe.« Šesti sin je bil prav lep, a po srcu grd in zviti. Rad bi imel najlepšo ženo. Šel je v mesto in videl elegantno dekle, ki je stala pred lepim in bogatim hotelom. Vprašal jo je: »A znaš sešiti srajčico?« Odgovorila mu je: »Seveda.« Potem pa jo je povabil: »Pridi z mano v grad.« Ko so bili vsi zbrani, je oče videl najmlajšega sina s prelepo ženo. Vse je nagnal ven. Šesti sin in njegova nevesta sta odšla v grad in imela 12 otrok. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Slika 29: Vida Cimprič, 7. r

Tija Grandljič, 3. razred

SEDMI SIN

Kralj mu je dal novo obleko in konja. Odpravil se je na pot iskat ženo. Ustavil se je pred velikim gradom. Skozi okno je gledala lepa črnolasa deklica. Princ je razjahal konja. Mala deklica je prišla k njemu in ga vprašala: »Kdo si in kaj hočeš?« Princ je odgovoril: »Ime mi je Jan in iščem nevesto, ki bo znala v enem dnevu sešiti srajco.« Deklica je odgovorila: »Vsi pravijo, da znam zelo lepo šivati.« Princ jo je povabil na svoj grad. Deklica je postala njegova nevesta. Čeprav je bila tako zelo lepa in je znala dobro šivati, se je vedno prepirala z nevestami ostalih bratov. Zato jih je kralj pognal iz gradu. Odšla sta v drugo vas v majhno hišico. Imela sta tri otroke in skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Anika Car, 3. razred

DESETI SIN

Nekoč je živel kralj, ki je imel dvanajst sinov. Desetemu sinu je bilo ime Edvard. Edvard je nekega dne šel v gozd iskat svojo ženo. Od vznemirjenja je sedel pod velik hrast in pod mušnico zagledal majhno palčico. Edvard je prosil palčico, naj v enem dnevu zašije srajčico njegovemu očetu. V zahvalo za darilo boš postala moja žena. Palčica je sešila srajčico in postala njegova žena. Ko sta se poročila, se je palčica spremenila v prelepo princeso.

Kristian Knavs, 3. razred

Slika 31: Sašo Levstek, 7. r

Slika 30: Rok Samsa, 7. r

PUNČKA V TRAVI

Nekoč je živela deklica po imenu Jasmina. Najraje se je igrala v travi. Nekega dne je mimo prišel najmlajši sin, princ, ki je jezdil na konju. Videl je deklico, ki je šivala v travi. Zelo mu je bila všeč. Princ jo je lepo pozdravil in jo vprašal: »Kaj počneš?« Deklica mu je odgovorila: »Šivam srajčico za mojega očeta.« Princ jo je povabil na grad. Postala je princesa. Dobila sta dva otoka. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Anika Car, Teja Mišič, Tija Grandljič, Žan Gerželj Lavrič, 3. razred

Tretješolci so na tekmovanju iz slovenščine Mehurčki poustvarjali po zgodbah Ele Peroci Moj dežnik je lahko balon, Hišica iz kock in Mož z dežnikom.

MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON

Nekoč sem se igrala z žogo. Žoga mi je padla v potok. Skrila sem se pod velik dežnik. Zamislila sem si, da letim. Ko sem odprla oči, sem že letela nad vasico. Letela sem nad šolo. Otroci so mi mahali. Priletela sem nad Taborom. Videla sem veliko prijateljev. Letela sem med pticami. Ko sem tako letela, sem prispela v deželo Klobučarijo. Tam sem videla Jelko. Pristala sem na travniku s klobuki.

Na sredi travnika sem zagledala hišico iz kock. V njej je živela Jelka. Vstopila sem notri. Na kockah so bile naslikane živali. Videla sem lepo kokoš, črno muco in dimnikarja. Nato je začel padati dež. Spustil se je pes z verige, že nekaj časa je to nameraval. Zaletel se je v

Slika 33: Larisa Rovar, 1. r

hišico iz kock in jo podrl. Jaz in Jelka sva ostali brez strehe nad glavo. Zagledala sem moža z velikim dežnikom. Smuknila sem pod dežnik. Mož z dežnikom si je kupil časopis. Prosila sem ga: »A mi kupiš slikanico?« Mož mi jo je kupil. Šla sva v slaščičarno. Mož je pil kavo, jaz pa jedla rogljiček.

Ko sem prišla v Klobučarijo, sem Jelki pomagala zgraditi hišico. Pomagal je tudi pes. Vprašal je Jelko, če bi bil njen čuvaj hišice. Jelka se je strinjala. Le črna mačka je zbežala. Najbrž zato, ker se je bala psa. Nato mi je Jelka rekla: »Na, vzemi kakšnega.« Izbrala sem si klobuk, takšnega, da ko si ga daš na glavo, postaneš vsevid. Zahvalila sem se Jelki za zabavno dogodivščino. Ko sem prišla domov, sem si naredila klobuk. Našla sem svojo žogo. Nihče me ni kregal.

Anika Car, 3. razred

Z Jelko sva se igrala. Potem nama je žoga padla v vodo. Skrila sva se pod dežnik in si zamislila, da najin dežnik lahko leti. Poletela sva nad mestom Ljubljana in videla otroke, ki se lovijo na igrišču. V Klobučarijo sva potovala zato, da bi vzela nekaj klobukov.

V Klobučariji sva srečala Vsevida, baletko, voznika in moža z dežnikom. In tudi Vsevid nama je poiskal žogo.

Slika 32: Anuša Bartol, 2. r

Slika 34: Dominik Balantič, 1. r

Zase sem izbral posebno čaroben klobuk, ko si nekaj zamislim, to dobim. Zato sem ga izbral, ker mi je bil všeč in zato, da si bodo tudi moji starši kaj zaželeli. Z Jelko sva šla nazaj po isti poti kot prej. Ko sva se vrnila domov, sva bila vesela in tudi starši so naju bili veseli.

Ažbe Šega, 3. razred

Nekega sončnega dne sva se z Jelko žogali. Žogo sva zgubili v potočku. Hoteli sva jo pobrati, še preden jo je potoček odnesel naprej. Mama, oče, teta, babica in dedek so prišli k oknu in začeli spraševati, kje imata žogo. Skrili sva se v šotor, ki je bil velik rumen dežnik. Odleteli sva in si govorili: Najin dežnik je lahko balon. Prišli sva zelo visoko. Videli sva otroke na ulicah, ki so nama mahali, grad, nebotičnik. In tako prišli v deželo Klobučarijo.

Pristali sva v deželi Klobučariji. Najprej sva prišli na avtobusno postajo. Tam sva srečali moža z dežnikom. Začel je padati dež. Vprašali sva, če se lahko kje ustaviva. Odpeljal naju je do hišice iz kock. V prvi sobi je bila kokoš. Dala nama je zlato jajce. V drugi sobi je bila muca. Dala nama je svetlo nit, v zadnji sobi je bil dimnikar. Dal nama je gumb. Rekel nama je: »Če si ga prišijeta, bosta dobili srečo. Odšli sva naprej in prišli do neke vasi, ki je bila cela obdarjena s klobuki.

Slika 35: Tia Mišič, 4. r

Potem je do naju prišel Vsevid. Rekel je, če rabiva pomoč. Izgubili sva žogo! V redu, poiskal vama jo bom! Res, videl je žogo. Podal nama jo je. Iztrgali sva si najlepše klobuke. Zahvalili sva se mu in odšli domov.

Doma so bili vsi srečni, ker sva se vrnila.

Tija Grandljič, 3. razred

Slika 36: Lan Knavs, 1. r

Slika 37: Julija Debeljak, 1. r

Ko sem se žogala, mi je žoga padla v vodo. Vsi so me grdo gledali. Usedla sem se pod šotor. To je bil velik balon in zamižala. Dežnik se mi je malo bolj vbočil in me dvignil v zrak. Ponesel me je visoko nad Loškim Potokom. Pristala sem v deželi Klobučariji. Tam sem srečala prijatelje iz vasi. V deželo Klobučarijo sem prišla, da ne bi videla jeznih obrazov.

Slika 38: Nik Benčina, 1. r

V deželi Klobučariji sem srečala Jelko, ki je živel v hišice iz kock. Na treh kockah so bili različni motivi. Na prvi je bila kokoš, ki je govorila: »Kodak, kodak, prišel bo bedak.« Na drugi je bila črna mačka: »Ko bom spredla, bom odšla,« in na tretji sliki je bil dimnikar. Potem pa sem videla še moža z dežnikom.

Zase sem izbrala klobuk, da bi postala vzgojiteljica. Vzgojiteljica bi postala, ker imam rada majhne otroke. Z njimi bi se igrala in se zabavala. Poklicala sem domov, da sem postala vzgojiteljica in da bom ostala v deželi Klobučariji. Tam mi je bilo tudi zelo všeč. Malo pa sem vseeno pogrešala moje sorodnike. Posebej pa mamu in očeta. Zato sem se vseeno po enem tednu vrnila domov. Vzela sem še za vsakega en klobuk.

Starši so bili vsi srečni in veseli, da sem prišla domov. Zdrava in živa. Vsevid mi je pa našel žogo in mi jo poslal z baloni.

Slika 40: Teja Mišič, 3. r

Teja Mišič, 3. razred

Slika 39: Klara Mišič, 6. r

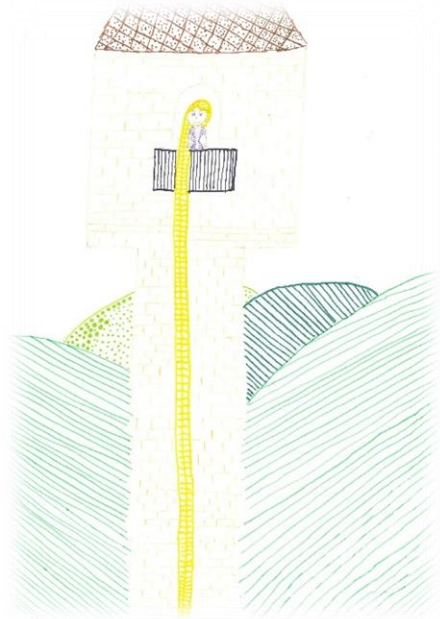

PESMI ŠESTOŠOLCEV O TEM IN ONEM**KO SANJAM**

Ko sanjam, kar poletim,
včasih lepe, grde, čudne sanje,
a včasih od vznemirjenja kar drhtim
in se kar utopim vanje.

Ko se veselim poletja,
me prebudi počitnic krik
ter lepega petja zven
in začutim človeški dotik.

Klara Mišič, 6. razred

Slika 42: Zala Šega, 7. r

ZEMLJA

Ko Zemlja se vrti,
se močno poti.
In ko tako telovadi,
se nikoli ne ustavi.

A kadar ustavila se bo,
z nami konec bo.
Zato prijazni bodimo z njo,
da jezna ne bo.

Lucija Lukanc Miklič, 6. razred

Slika 41: Žana Benčina, 3. r

KO SI ZALJUBLJEN

Ko si zaljubljen, poletiš
v svojih sanjah.
Ko si zaljubljen, drhtiš.
Ko sanjaš svoje sanje,
verjameš vanje.

V začetku poletja
slišiš prve ljubezni krik,
ljubezen rodi petje srca
in nežen dotik.

Nastja Bambič, 6. razred

Slika 43: Maja Žagar in Maruška Krajec, 1. r

ŽIVLJENJE

Življenje je kot pravljica,
ki doživiš jo le enkrat
in se ne ponovi nikoli več.
Zato jo izkoristi.

Življenje je lepa dogodivščina,
kakor pravi pregovor,
življenje je lepo, če ga živiš,
in to zares drži.

Celo življenje se učimo,
a nikoli ne vemo vsega.
A življenje ni samo delo,
ampak je tudi zabava.

Klara Mišič, 6. razred

Slika 44: Veronika Debeljak, 4. r

SREČA

Sreča je kot reka,
ki teče mimo tebe.
Sreča je ljubezen, ne bolezen.
Ko si srečen,
pozabiš na slabe stvari.
A sreča včasih tudi boli.

Sreča je, da sem te spoznala,
in spomnim se,
kako sva se včasih igrala.
Srečna sem,
če se pesmi srečno končajo
in se vsi radi imajo.

Urška Lavrič, 6. razred

PESEM SANJ

Ko v veselje poletim,
od veselja kar drhtim.
Rada imam svoje sanje,
da se lahko potopim vanje.

Slika 45: Sara Kordiš, 6. r

Ko je začetek poletja,
nas dočaka veliko ptičjega petja.
Ko otroci zaženejo krik,
vsak začuti prijateljski dotik.

Sara Kordiš, 6. razred

KAJ ČUTIM DO TEBE

Ko se zavrtim in poletim,
me obiščejo sanje,
vsa zadrhtim in vedno bolj
verjamem vanje.

Spomnim se poletja,
ko je za tabo tisti krik,
zven ptičjega petja
in najin prvi ljubezenski dotik.

Patricija Košmrlj, 6. razred

VESELJE

Včasih od veselja poletim,
kar skočim v sanje,
včasih pa drhtim;
ko se vživim vanje.

Zelo se veselim poletja,
moj vsakdanji glas bo krik.
Veliko bo veselega petja,
sovražil bom šole dotik.

Maks Levstek, 6. razred

Slika 47: Patrik Kordiš, 6. r

Slika 46: Žak Turk, 4. r

POČITNICE

Počitnice so čas, v katerih poletim
in so me same sanje.
Po njih celo leto drhtim
in čisto se zaljubim vanje.

Počitnice so vrh poletja,
naznanja jih naš krik
in veliko petja.
Počitnice so naš nežni dotik.

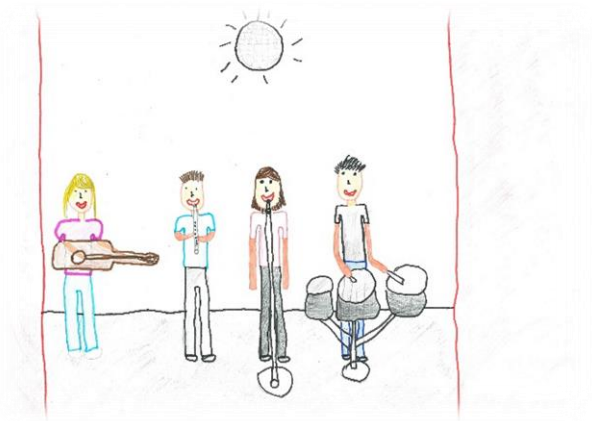
Gaja Starc, 6. razred

POLET V POČITNICE

Komaj čakam, da z letalom letim,
to so bile vedno moje sanje,
na začetku od veselja drhtim,
ko z veseljem stopam vanje.

To bo najboljši dan tega poletja,
glasno zavpil bom veselja krik.
Od daleč slišim veliko petja
in na rami začutim nežen dotik.

Nik Bartol, 6. razred

Slika 48: Klara Križ, 6. r

ZAČARANA PESEM

Zavrtil se, poletim in vedno bolj
verjamem v sanje.
Sem žalostna in drhtim,
saj nočem verjeti vanje.

Minevala so poletja,
zaslišala sem krik.
To je bil zvok tvojega petja
in začutila sem tvoj dotik.

Vanesa Balantič, 6. razred

Slika 49: Vanesa Balantič, 6. r

LJUBEZEN

Ko sem zaljubljena, kar poletim.
Dan je kot noč,
v kateri imamo lepe sanje.
Vsak dan si svoje ljubezni želim
in če je ni, močno drhtim.
Bogovom prepustim svoje sanje
in zaupam vanje.

Se že veselim letošnjega poletja,
ki bo kot vetrov krik.
Ne bo mi zmanjkovalo petja,
nebo bo čarobno,
to bo povzročil najin dotik.

Lina Poje, 6. razred

Slika 50: Larisa Anžur, 6. r

OH, TA LJUBEZEN!

Ura je tekla, a nič ni rekla.
Ti odšel si ... A si rekel, da ne boš!

Iskala sem te dneve in leta,
da bi ti povedala,
kako močno te ljubim!

Slišala sem tvoj odmev,
ko rekel si adijo ...
Zdaj vsaka pesem
spomni me nate,
kar ti in jaz sva skupaj
jih pela nekoč davno.

To je bila moja prva ljubezen
in prve ljubezni ne pozabiš.
Zato v mojem srcu ti boš ostal
in jaz te bom ljubila, čeprav ni prav.

Patricija Košmrlj, 6. razred

SONCE

Zjutraj sonce nas obišče,
če še spite, vas poišče,
urno, hitro vse zbudi,
požgečka in odhiti.

Ko pa sonce spat se spravi,
tja za hribe se spusti,
prav zaspano te pozdravi,
pomežikne in zardi.

Larisa Anžur, 6. razred

PRVA ZIMA

Skozi okno je pokukala zima
in celo noč mrzla kima.
Zima je lepa, vesela
in snežno bela.

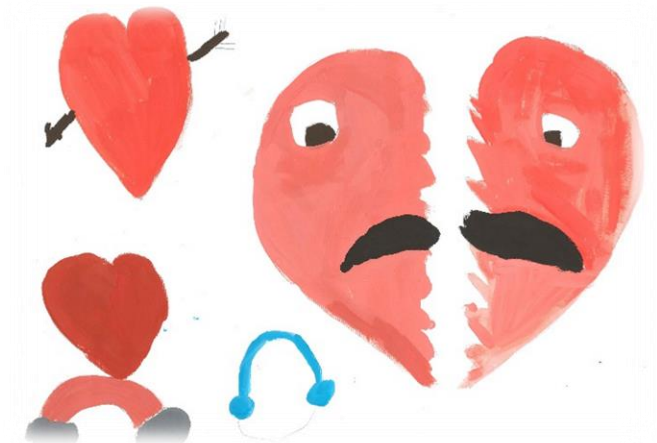
LJUBEZEN

Ko si zaljubljen, si kot tih dan,
dolgočasen in teman.
Si v svojem svetu,
čisto na drugem planetu.

Ko si zaljubljen, ne znaš šteti do tri
in si čisto brez skrbi.
Ko se zjutraj zbudiš,
si samo svoje ljubezni želiš.

Ko si star, je ljubezen zate dar,
zato jo deliš vsem,
ki jih srečaš, ko greš ven.

Gaja Starc, 6. razred

Slika 51: Nik Bartol, 6. r

Poženimo sani v breg,
s smučkami očistimo sneg,
ki je lahek in droban,
s soncem obsijan.

Na snegu se radi igramo,
smejemo in klepetamo.

Zala Lavrič, 6. razred

REKA

Reka teče, nič ne reče.
Je kot peka domačih piškotov,
brez napetih misli.
Reka ni napeta drama, temveč
zapeta melodija ali simfonija.

Pa se obrneta zima, jesen
in – hop, že je tu pomlad.
Doživela sem razodetje
in v moje življenje je prišel on.
Lesen kot Ostržek,
a vseeno moj prvaček.
Prinesla ga je reka
in odnesla mojo žalost.

Vanesa Balantič, 6. razred

KRT

Krt je kakor smrt,
v zemlji zakopan,
ne pride na površje,
tudi če je dan.

Smrti se boji vsak,
tudi če je junak.
Ni se treba smrti bat,
živeti je treba rad.

Luka Turk, 6. razred

Slika 52: Aljan Turk, 1. r

Slika 53: Lina Bartol, 1. r

Slika 54: Patrik Turk, 1. r

KONEC ŠOLE

Ko je konec šole, poletim,
to so od začetka leta moje sanje,
zdaj lahko od počitnic drhtim,
zato je čas, da se zlijem vanje.

Zelo, zelo se veselim poletja,
korak v počitnice, veselja krik,
te počitnice ne bodo brez petja,
odveč bo vsak zvezka dotik.

Luka Turk, 6. razred

ZAKAJ IMA GLAVA MOŽGANE

Glava ima možgane zato,
da z njimi misliš in si kaj izmisliš.

Izgledajo kot črvi, ki so stlačeni v glavi,
hranijo spomine, ki so, žalostni ali veseli,
vedno pravi.

Možgani so kot skrinja zaklada
v tvoji glavi.
Dragocenejši so kot zlato.
Zato možgane rad imej,
ker so tvoja zlata pesem,
s katero si vesel in tudi resen.

Patrik Kordiš, 6. razred

MOJA MUCKA

Moja mucka je pridna
in rada jo imam,
čeprav poležava
na peči ves dan.

Dovolj sta ji moja toplina
in mehka blazina.

Ko sedem k njej na blazinico,
mi zaprede pesmico.

Klara Križ, 6. razred

Slika 55: Anika Car, 3. r

Slika 56: Ines Lavrič, 7. r

KAKO JE TOLMIN DOBIL SVOJE IME

V starih časih, ko Tolmin še ni imel svojega imena, je tam tekla reka. K tolmunu so hodili ljudje, da bi prosili za uresničitev svojih želja. V tolmunu pa je živela zlata ribica. Nekega dne je tam tekal fantiček Tone in po nesreči štrbunknil v tolmun. Zlata ribica je bila dobrega srca in ga je rešila. Ko se je deček zbudil na obali, je prestrašeno na glas kričal tolmun, tolmin. Vaščani so dečka slišali in našli. Zato so vasi dali ime Tolmin.

Anamarija Volf, Vid Knavs, Benjamin Vukalić, Žana Košmerl, 5. razred

KAKO JE NASTALA MURSKA SOBOTA

Nekoč je bila vas brez imena. V tej vasi je živelo veliko ljudi, ker je bilo dovolj hrane. Vile, ki so tam živele, so se rade kopale v morski vodi, zato so vsako soboto v vas priklicale morje. Ko pa je morje v nedeljo zjutraj presahnilo, so na travi obležale le še ribe, ki so jih ljudje pobirali in jih imeli za kosilo. V tisto vas se je naseljevalo vse več in več ljudi. To pa vilam ni bilo všeč, zato so se odločile, da ne bodo več klicale morja. V spomin na to so vas poimenovali Murska Sobota.

Hana Cimprič, Luka Lavrič, Lovrenc Levstik, 5. razred

KAČOJEŽ

Jež Franko je ugrabil kačo Marijo in jo oplodil. Kača Marija je zbežala in čez en teden je zvalila eno jajce, v katerem je bil njun otrok kačojež Denis. Imel je ježevo glavo, v kateri je imel dva kačja strupnika, ki nista bila strupena. Na hrbtu je imel ježeve bodice, ki so bile strupene. Ni imel nog, zato se je plazil kakor kača. Imel je tudi kačji rep. Oglašal se je tako, da je hkrati sikal in cvilil. Kačojež je bil vsejed. Bil je zelo napadalen.

Ažbe Turk, Benjamin Vukalić, 5. razred

Slika 57: Lina Poje, 6. r

ŽABOLEV (Poustvarjanje po branju berila Kljunaš Gaja-dari)

Lev Robert je ugrabil Žaklino in jo oplodil. Žabica Žaklina je zbežala in čez sedem dni je skotila tri žaboleve, ki jim je bilo ime Tone,

Fone in Zone. Imeli so levjo glavo z žabjimi očmi. Žabolevi so imeli tudi kosmat trup z žabjimi kraki in plavalno kožico. Skakali so vsepovprek, brez da bi pomislili, kaj vse se jim lahko zgodi. Oglašali so se regauuu. Hodili so postrani, saj so imeli en krak daljši od drugega. Jedli so smrekove vršičke in lovili mesnate pikapolonice.

Jan Košmerl, Žana Košmerl, 5. razred

ZNAŠEL SEM SE MED RIMLJANI

Nekega dolgočasnega večera sem gledala televizijo. Gledala sem film o gladiatorskih bojih. Kar naenkrat pa se je televizija ugasnila. Čez tri minute se je televizija vžgala in me posrkala v film.

Padla sem v areno, kjer sta se tepla dva gladiatorja. Cesar je takoj ustavil tekmo in me poklical k sebi. Potem me je zasliševal. Cesarju sem bila zelo všeč, zato me je takoj posvojil. Šli smo v grad in tam me je čakala slavnostna večerja. Naslednje jutro me je zgodaj zjutraj poklical cesar. Povabil me je na gladiatorski boj. Ko je gladiator obležal na tleh, me je cesar vprašal, ali naj s palcem pokažem gor ali dol. Bala sem se in zato nisem odgovorila. Cesar me je zasovražil in takoj vrgel v ječo. Po sedmih dneh sem imela boj. Ko me je nasprotnik prvič vrgel na tla, sem dobila hud udarec v glavo. Ko sem se zbudila, sem bila v nekem tunelu. Pred mano se je odprl črn krog in padla sem iz televizije. Mami me je vprašala, kaj je bilo. Vse sem ji povedala. Te dogodivščine ne bom nikoli pozabila.

Žana Košmerl, Hana Cimprič, Lovro Levstik, Danijel Malnar, 5. razred

ZNAŠEL SEM SE MED VITEZI

Jan, Nik, Maša in Luka smo šli na Ljubljanski grad. Ko smo hodili po hodniku, smo se zazrli v sliko grajskega dvorišča. Kar naenkrat so se ljudje na sliki začeli premikati in pojavili smo se na grajskem dvorišču. Ko so nas zagledali stražarji, so nas vrgli v ječo. Do ječe je prišel graščak in nas vprašal, od kod smo prišli. Rekli smo, da smo iz prihodnosti in da je njegov grad zdaj muzej. Ker graščak ni vedel, kaj naj naredi z nami, nas je začel uriti za vojake. Ko smo se izurili, smo postali vitezi in nas je poslal v vojno. Morali smo braniti ljudi našega kraljestva. Ko je izbruhnila vojna, smo premagali sovražno ljudstvo, a nas je ostalo zelo malo. Po vrnitvi na grad smo si opomogli in izvedeli, da je graščak dobil kugo. Ker ostali niso vedeli, kako naj mu pomagajo, smo se vsi štirje spomnili, kako se zdravi kugo, saj smo v šoli napisali recept. Zdravilo smo dali graščaku, ki je okreval nekaj dni. Ko je ozdravel, nam je v zahvalo pokazal rov za vrnitev v sodobnost. Ko smo se poslovili, se nam je pred očmi prikazala slika grajskega dvorišča in vsi smo se začudili. Hitro smo zbežali, da nas ne bi več posrkalo.

Nik Cimprič, Jan Košmerl, Luka Lavrič, Maša Kordiš, 5. razred

GOZDNA PRAVLJICA

Pred davnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Nekega dne pa so se zbudili in bili so zelo lačni. Niso imeli kaj jesti in oče se je odločil, da gre delat, da bo kaj zaslužil. Poslovil se je od obeh sinov in je šel. Šel je k peku, ki ga je vzel. Tam je mesil kruh, delal piškote, preste, žemlje in še veliko več. Čez nekaj časa je šel domov. Ko je prišel domov, je šel takoj k otrokoma. Rekel jima je, da bo delal sedem mesecev, potem pa bo

prišel domov. Drugi dan je šel že nazaj k peku in delal po cele dneve. Ko pa je minilo sedem mesecev, je le zaslužil denar in odšel domov. Na poti domov pa je srečal lisico, ki je bila zelo prijazna. Dala mu je čarobni list in svinčnik in mu rekla, da če na ta list napiše tri želje, se mu bodo želje uresničile. Ampak povedala mu je še, da če jih napiše podnevi, se mu ne bodo uresničile, zato mora na list pisati ponoči. Nato je šel do bajte. Otroka je najprej objel in jima rekel, da je nekaj zaslužil. Obema je dal denar. Čez nekaj časa so šli spat. Siromak pa se je ponoči zbudil, vzel list in svinčnik in napisal, da si želi: da bodo bogati in imeli zelo lepo hišo namesto stare raztrgane bajte. Zadnja želja pa je bila, da bi dobil drugo ženo. Ko so se zbudili, niso mogli verjeti, kje so. Otroka sta očeta vprašala, kje so, in oče jima je vse povedal, kaj se je zgodilo. Nato pa je šel pogledat še drugam in na mizi videl ogromno denarja. Ni mogel verjeti svojim očem. Nato pa si je mislil, zakaj pa se mu ni izpolnila še tretja želja. Hotel je iti ven, da bi vse to povedal petelinu. In ravno ko je odprl vrata, se je pred vrati pojavila prelepa žena. Tako jo je povabil noter in jo vzel za ženo.

Slika 58: Eli Vršič, 7. r

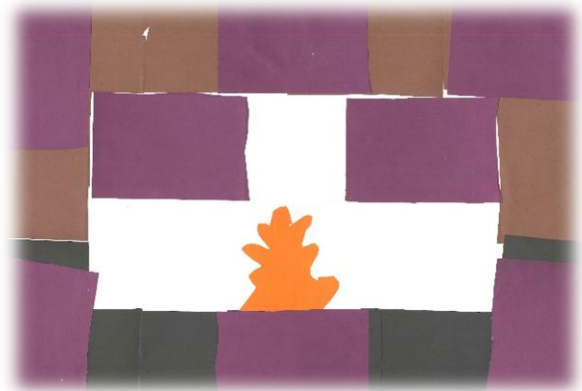
Sara Kordiš, 6. razred

Pred davnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse kar so imeli, je bil star petelin.

Kljub težkemu življenju so bili vsi zelo dobrega srca. To so vedeli tudi v sosednji vasi, ki je bila zelo daleč stran. V sosednjo vas so hodili kar tri ure preko temnega gozda po hrano za preživetje. Vaščani so jim radi pomagali z mlekom, moko in ostalo hrano.

Nekega dne je zbolel še oče. Kmalu je umrl in od takrat naprej je bilo življenje še bolj žalostno. V hiši so ostali samo še petelin in sinova. Prišla je jesen, dnevi so postajali krajši in hladnejši in na vrata je pritiskal mraz. Prišla je zima in z njo sneg. Zapadlo ga je toliko, da je bajtico podrlo. Šest dni sta se sinova prebijala do vasi, v culi pa sta nosila premraženega petelina. Potrkala sta na prva vrata in odprla jima je prijazna starka. Sprejela ju je in jima dala jesti in piti. Nato jima je odstopila posteljo in toplo odejo in trdno sta zaspala. Zjutraj sta se zbudila in gospa jima je dala jesti. V zameno sta ji fanta pomagala pri kurjenju in kidanju snega. Tudi stari gospe je bilo všeč, da ima družbo in pomoč.

Živel so srečno do konca svojih dni in še zdaj živijo, če niso že davno umrli.

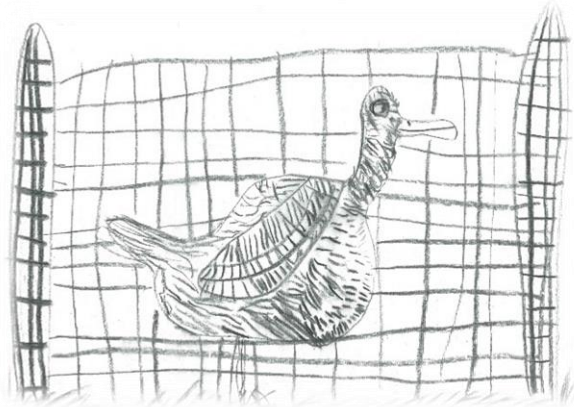

Slika 59: Žan Gerželj Lavrič, 3. r

Gaja Starc, 6. razred

Pred davnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Težko so se preživljali. Vsak dan je oče pojedel zelo stare skorjice kruha, otrokoma pa je dal nekaj fižola, saj so imeli samo to. Petelin jim je skoraj umrl, saj so mu vsak drugi dan dali nekaj gnile koruze. Ko sta otroka odrasla, jima je umrl še oče. Tako sta se morala znajti sama. Na vse načine sta si poskušala poiskati službo, a je nista našla. Ko sta že šla na tržnico in poskušala prodati petelina, ju je milo pogledal in ga nista prodala. Gospa, ki pa ga je poskušala kupiti, ga je na vsak način hotela, saj je bil zanjo prav posebne vrste. Ta gospa pa je bila v resnici grda in ogabna čarovnica in je skovala načrt, kako ugrabiti petelina. Otroka pa sta na tržnici spoznala dve mladi dekleti, ki sta bili zaljubljeni v fanta, onadva pa v njiju. Fanta sta odšla domov in šla spat. Zlobna čarovnica je splezala na okno bajte z

Slika 60: Kristian Knavs, 3. r

lojtro, a ker je bila tako nerodna, se je spotaknila ob okensko polico in padla v blatno lužo. Ko sta fanta zaslišala glasen pok, sta se oblekla in videla prašiča, v blatni luži, ampak ugotovila sta, da je to tista gospa s tržnice. Ker jo je bilo tako sram, je pobegnila nekam v daljne dežele, fanta pa sta si mislila, da je šla na sprehod in se spotaknila v lužo. Nato sta šla spat. Drugo jutro sta petelinu namesto gnile koruze dala sveže drobtine kruha. Tretji dan pa se je na mizi dveh otrok znašlo bogastvo in diamanti. Brata sta nato zaprosila dekleti in rekli sta ja. Zgodila se je dvojna poroka.

Živel so srečno do konca svojih dni in še zdaj živijo, če niso že davno umrli.

Vanesa Balantič, 6. razred

Pred davnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Nekega dne se siromak odloči, da bosta šla sinova na lov za hrano. Da jima dve puški in se odpravita na log. Starejši sin zagleda tri srne. V roke primeta puški in se pripravita na strel. Ravno pred tem, ko bi ju ustrelila, zaslišita nek čuden glas. Sinova sta se spraševala, od kod prihaja ta glas. K njima prideta srni in ju prosita, naj ju ne ustrelita. Srni sta rekli, če ju ne bosta ustrelila, jima bosta dali čarobno palčko. Kar si zaželiš, ti ta palčka pričara. In seveda, fanta ju nista ustrelila. Srni sta jima dali palčko in odšli. Ko pa prideta sinova domov, vidita, da siromaka ni več. Na mizi je bilo pismo, na katerem je pisalo: »Če hočeta še kdaj videti siromaka, pridita na Goro pogube.« Fanta se odpravita na Goro pogube. Ko sta prišla na vrh, sta zagledala grad. Šla sta noter. Ko sta prišla noter, sta zagledala hudobnega kralja in siromaka, ki je bil priklenjen na stol. Kralj je rekel, naj mu dasta palčko ali pa bo siromaka vrgle v vulkan. Fanta nista imela

kaj. Za hipec sta šla ven in tam sta ju čakali srni. Dali sta jima navadno palčko. In sta nesla kralju. Dala sta mu jo in kralj je vrnil siromaka sinovoma. Takoj kot sta ga dobila, so šli k srnam po pravo palčko in začarali kralja v mravljo.

In tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Maks Levstek, 6. razred

RADOVEDNA MRAVLJICA

Bil je lep sončen dan, ko se je rjava radovedna mravljica odpravila v svet. Prišla je do hiše, pred katero je ležal velik pes. Vrata so bila odprta, švignila je mimo psa, saj je tako majhna, da jo še pes ni opazil. Prišla je v velik prostor, kjer je nekdo pripravil kosilo. Vse v hiši je bilo ogromno, kamorkoli je hotela splezati, se je morala kar potruditi in vzelo ji je kar nekaj časa. Po nekaj minutah premišljevanja se je odločila, da spleza na kuhinjski pult. Ko je prispela na vrh, se je kar naenkrat pred njo pojavila ogromna torta. Nič ni premišljevala, ker je bila preveč radovedna, kaj je to. Stopila je do torte, ki je bila skoraj tako velika kot mravljišče. Hotela je iti pogledat, če so druge mravlje tudi noter. Šla je, ampak tam ni videla nobene mravlje, lezla je na vrh, ampak kar naenkrat se je torta začela premikati. Ni vedela, kaj naj stori. Hotela je čim prej zlesti ven, ampak kar naenkrat se je torta podrla. Mravlja je hitro pobegnila in ubežala nevarnosti.

Tako se še danes spominja, kako je prišla v človeški svet.

Klara Križ, 6. razred

ŠESTOŠOLSKE RIMARIJE

BESEDA

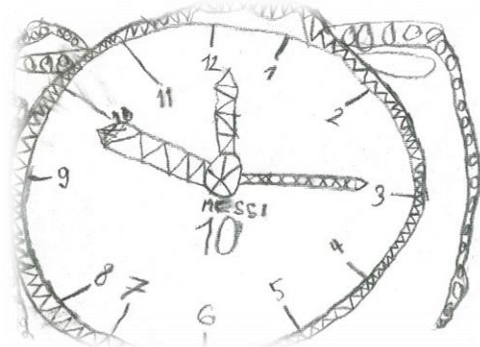
Besedo imamo za sredo
in jo zapišemo s kredo.
Včasih je lahko debela
in od krede zelo blede.

Patrik Kordiš, 6. razred

KORAK

Korak ni tako hiter kot vlak.
A vsak naredi korak,
preden postane junak.

Maks Levstek, 6. razred

Slika 61: Boban Kitanovski, 3. r

RIMA

Veliko besed se rima na rimo,
na primer izvirna Mina
z vzdevkom Mandarinina,
ki poje veliko čokolina.

Klara Mišič, 6. razred

RIMA

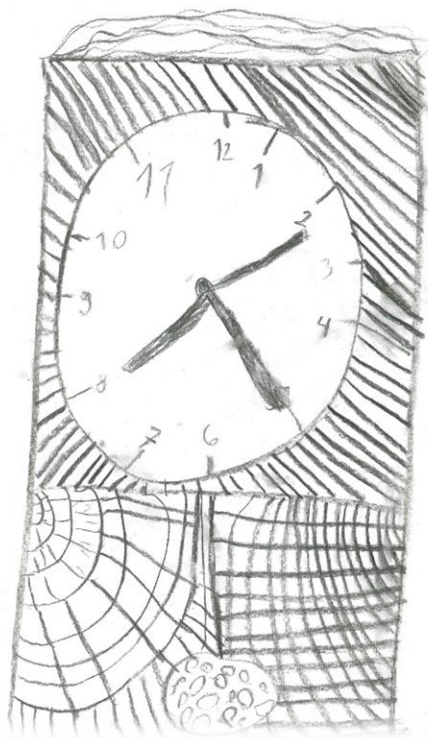
Rima je kot plima, ki nas
odplavi na morje.
Tam je klima odlična izbira
za sončni dan,
pravo nasprotje od mrzle zime.
Na rimo se rima tudi zima.
Rima je res prima
in okusna kot čokolina.

Vanesa Balantič, 6. razred

KAJ VSE SO RIME?

Rime so kot učiteljičine krede,
s katerimi po tabli piše besede.
Po travniku se podijo črede,
na štedilniku pa kipijo sklede.

Klara Križ, 6. razred

Slika 62: Žiga Knavs, 3. r

Slika 63: Ida Košmerl Ida, 7. r

Slika 64: Hana Anzeljc, 7. r

LJUBEZEN IN SREČA V VERZIH SEDMOŠOLCEV**LJUBEZEN**

Ljubezen je bolezen, zaljubiš se,
pa če to hočeš ali ne.

Pa vendar ljubezen ni bolezen,
je prijetna stvar, v kateri uživaš
kot sredi poletja.

Lahko je neprijetna
kot zadrega sredi groznega petja.

Ljubezen ni bolezen,
če znaš biti v njej prijeten.

Hana Anzeljc, 7. razred

Lahko da je ljubezen kruta
za človeška čustva.
Se v njej izgubiš,
svoje prijatelje zapustiš.

Lahko da je ljubezen čudovita,
taka kot margarita.
Se ob njej veseliš,
ko samo nanjo pomisliš.

Lahko da je ljubezen nora
kot nočna mora.
Nočna mora je pa taka,
prav nikoli res ni lahka.

Emir Avdić, 7. razred

Ljubezen je le takrat bolezen,
ko se v ljubezen vmeša bolezen.

Lahko se imajo radi vsi,
tudi istospolni,
saj ljubezen se množi.

Za ljubezen moraš biti hvaležen,
a ostati moraš tak, kot si,
to vedo zdaj že vsi,
a le redkokdo se tega drži.

Ni važno, kaj z ljubeznijo zgodilo se bo,
ljubezen ostala vedno bo.
Kajti ljubezen ni trpljenje
in ne obolenje,
ampak radostenje.

Rok Samsa, 7. razred

Lahko da je grda, ko te zavrne zmrda.
Je tudi lepa, vendar velikokrat slepa.

Ali veste, o čem govorim?
To je ljubezen, ta naša čudna bolezen.

Ko se kdaj zagledaš,
lahko prav neumno izgledaš.
Pišeš ljubezenska sporočila,
ko te vodi nevidna sila.

Delaš bedarije kakor nor,
svojemu dragemu rečeš Amor.
Ko se zazreš v njegove oči,
se ti svet lepši zazdi.

Kadar se dva rada imata,
so njihova srca zlata.
Zate je on junak
in ne vidiš njegovih napak.

Ljubezen je vedno nežna,
a na žalost včasih le mimobežna.
To čustvo je prav zares čudno,
znova in znova je budno.

Kaja Lavrič, 7. razred

Ljubezen ni bolezen,
je dobra, ne slaba stvar.
Življenje spremeni v roman
in te oddalji od tvojih pravih sanj.

Ljubezni se ne zaveš takoj,
sprenevedaš se in postaneš
čuden in kar preveč vljuden.

Ne veš, ne kdaj in kje,
veš le, da se ti zgodila je.

Ljubezen je slepa,
a še vedno lepa.

Ida Košmerl, 7. razred

Ljubezen je bolezen,
ki se je zdraviti ne da,
lahko ti le pomaga oseba ljubljena.

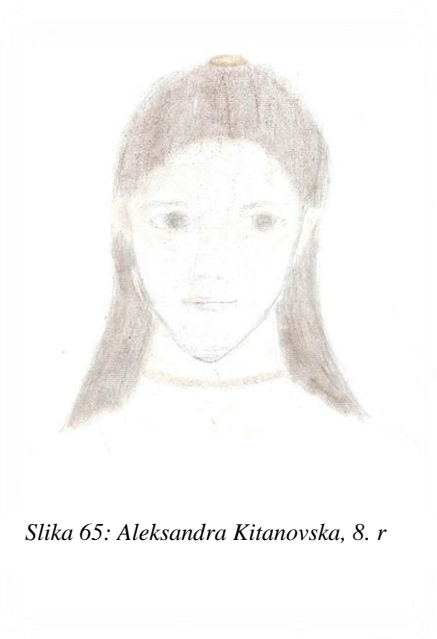
Lahko da je lepa,
nežna, vesela in srečna,
zna biti pa tudi kruta ali zamorjena.

Pa ne obupaj, le zaupaj v njo,
saj ljubezen je bolezen,
ki zadene vsakogar!

Zala Šega, 7. razred

Slika 66: Erika Debeljak, 7. r

Slika 65: Aleksandra Kitanovska, 8. r

Ljubezen je občutek,
ki se te dotakne,
ko si to želi srce.

Ljubezen se nas dotakne samo takrat,
kadar se prikaže skrivnostni škrat.
Ljubezen prava se v soncu blešči,
ljubezen je čustvo, ki mu para ni.

Na obzorju mavrica sloni,
če je ljubezen prava,
te nikoli ne zapusti.

Žan Turk, 7. razred

Ljubezen zna biti lepa in čudna.
Je včasih nerodna, zlobna, prijazna,
a vedno ljubezen prava.

Ljubezen čudna bi bila,
če najstnik delal bi vse prav;
če se z lahkoto bi učil
in nič sramotnega naredil.

Ljubezen mogoče čudna je,
a vselej polepša življenje ti.

Eli Vršič, 7. razred

Ljubezen je lahko čudna reč.
Težko spiš in pouku ne slediš.
Kadar se učiš, z mislimi stran zletiš.

Vendar je ljubezen lepa,
čeprav pred punco zardiš,
se spotakneš in zbežiš –
da le njen nasmeh dobiš!

Če te zajame nora ljubezen,
imaš že skoraj duševno bolezen.
Ona pa bi ti rada povedala le to,
da sovraži te zelo.

Zdaj ves objokan v kotu sediš,
a kar naenkrat pred teboj se pojavi
lepotica iz druge etaže.
Vse skupaj se spet ponovi
in ti najraje kar umrl bi.

Domen Šega, 7. razred

Ljubezen, hm, kaj je to?

To je takšna bolezen,
da ko se je nalezeš, zlepa ne ozdraviš.

Ko se zaljubiš, vedno misliš nanjo.
In ko bi se moral učiti, sanjariš o njej
in zamešaš vse po vrsti – ojej!

Ko že oba vesta, da sta si usojena,
hodita na pijačo in sladoled
ali pa celo na Bled.

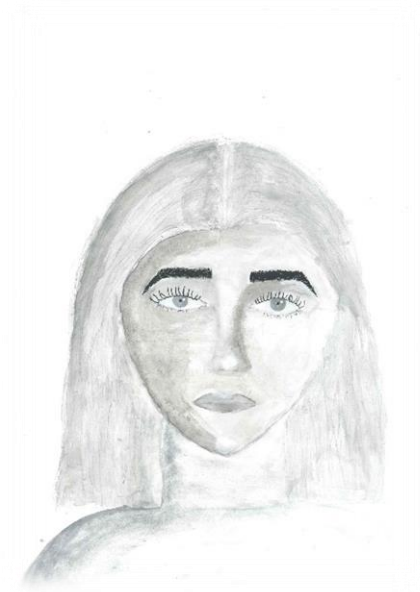
V nekaj letih pride še poroka
in sčasoma še dva otroka.

Sašo Levstek, 7. razred

Lahko, da je ljubezen ... samo ljubezen.
Lahko, da je ljubezen bolezen.
Lahko, da je ljubezen polna brezen.
Lahko, da je puščica, ki te zadene v usteca.

Lahko, da je trn, ki nagaja vsem.
Lahko, da je medvedek, sladek kot medek.
Lahko, da je norica, ki jo spremlja rdečica.
Lahko, da je šola ali še boljša pepsicola.
Lahko, da je ptica, rdeča bolj kot lica.
Lahko, da je ljubezen polna brezen.
Lahko, da je ljubezen bolezen.
Lahko, da je ljubezen ... samo ljubezen.

Vida Cimprič, 7. razred

Slika 67: Alina Šega, 8. r

Ljubezen je hvaležna stvar.
Drugim jo vračaš,
a če te zapusti, si prav jezen.

Ko zares ujameš jo, greš v bolnico.
Ko zaspiš, misliš na ljubezen,
a ko se zbudiš pred zdravnikom,
ti reče, da imaš čudno bolezen.

Naslednji dan domov odideš,
da le k ljubezni svoji prideš!

Miha Bambič, 7. razred

Ljubezen je močna,
neozdravljiva bolezen,
ki je ne more premagati
niti najhujši sovražnik.

A tudi ljubezen se lahko
nekoč konča.
Ko spoznaš drugo
ali drugega.

Pa ljubezen sploh ni bolezen!
V življenju jo moraš ceniti,
lahko za njo celo umreš,
narediš neverjetne stvari,
ki jih doslej še nikoli nisi.

Lana Lavrič, 7. razred

Slika 68: Lana Mohar, 8. r

Ljubezen je lahko nežna in lepa,
a tudi grozna in tečna.
Zna biti kruta, saj te naredi bedaka,
ko se kot neroda osramotiš.

A če si zaljubljen, bodi vedno buden
in v svojo ljubezen siguren,
čeprav je ljubezen slepa,
je še vedno zelo, zelo lepa.

Ines Kuhar, 7. razred

SREČA

Kaj je to sreča?
Sreča je kot vesela pesem,
kot prijatelj
in kot topla jesen.

Ko te sreča doleti,
je ne izpusti.
Drži jo kot močan objem,
ki močno je zaželen.

Nikoli ne veš,
kdaj spet te obišče,
je kot vesela misel
in takrat tvoj obraz ni kisel.

Zala Šega, 7. razred

Slika 69: mark Bačnik, 9. r

Sreča je kot polna vreča,
za nekatere je sreča,
če dobijo avto ali novo flavto.

Za druge je sreča,
če pri slovenščini petko dobijo,
in se potem na vsa usta smeji.

Za nekoga pa sreča niso stvari,
ampak prijatelji.

Hana Anzeljc, 7. razred

Slika 70: Anja Mohar, 8. r

Sreča ni mesto, kamor potujemo,
temveč način potovanja.

Sreča se nahaja v vsem,
treba jo je le poiskati.

Sreča je nekaj duhovnega,
ne pa telesnega. Sreče imajo
nekateri preveč, nihče pa dovolj.

Sreča je v tem,
da postanem jaz resnično jaz,
ne da bi se tega bal.

Domen Šega, 7. razred

Slika 71: Loti Debeljak, 8. r

Prijateljev je vedno veliko,
izbiraj jih počasi in previdno.
Ko si srečen, bodo vsi s teboj,
v nesreči pa vedno ostane le eden,
tisti pravi, najboljši prijatelj,
ki najbolje te pozna,
ki te vedno rad ima
in te nikoli ne izda.

Ines Lavrič, 7. razred

Slika 72: Jaka Vesel, 3. r

Življenje je veselo,
a ne, ko hitiš na delo.

Veslje je, ko se smejiš
in takrat, ko trdno spiš.

Ko se iz spanja prebudiš,
pravo življenje doživiš.

Erika Debeljak, 7. razred

Slika 76: Špela Turk, 3. r

Slika 75: Tim Bartol, 3. r

Slika 74: Veronika Debeljak, 4. r

Slika 73: Rene Krajec, 3. r

FRANCE PREŠEREN NAS JE NAVDIHNIL S SVOJO PESMIJO POVODNI MOŽ IN PREVZETNO URŠKO

V Ljubljani, tam pod gradom
se je velik žur pričel.
Uršika zala se pripravlja na dens
in čaka in čaka na kul tipa.

Urška prevzetna med folkom nori,
zapeljuje in čaka, s kom densala bi.
Vsak tip povabi jo,
a jih zavrne prav grdo.

S ferrarijem pripelje se hud tip,
hočejo ga vse.
Folk ga bulji v oči in sprašuje se:
»Kdo si pa ti?«

Uršika od ljubezni prifrči
in ga vpraša: »OMG, od kod pa ti?«
Pomežikne mu lepo
in se nasmeje prav tako.

Kul tip pa jo prezre
in z drugo plesati začne.
Urška ljubosumna vsa
dekle odrine kar na tla.

Uršika zala jokala je,
ker tip ne mara je.
S pivo proti Ljubljani gre
in zvrne v vodo se.

Urška besna k Prešernu gre,
ker je ranjeno njeno srce.

Vida Cimprič, Nina Knavs, 7. razred

Ko na vasi je gasilska veselica,
nasmejana so vsa lica.
Godci nenehno pesmi igrajo,
vas je obrnjena na glavo.

Slika 77: Kaja Zbačnik, 1. r

Slika 78: Monika Car, 1. r

Cela vas eno bitje gleda,
to je Urška lepotica.
Ko vse se še kar brez nje vrti,
ona sama objokana sedi.

Kar naenkrat s skirojem
mladenič se prikaže.
Pred Urško fantič se ustavi
in prosi jo za ples.

Urška vsa v ljubezni odgovori,
da z veseljem zaplesala bi.
Na plesišče s skirojem se pripeljeta
in kot vihar se zasukata.

Vrtela sta se tako,
da izpuhtela sta v nebo.

Miha Bambič, Domen Šega, 7. razred

V disku v Ljubljani
se nikomur bolje ne godi kot Anji.
Žura s tipom, velikim kot kipom.
Ima tetovaže, na veliko se laže.
Mika ga alkohol, ker je navaden trol.

On in Ana se vrtita in parket gladita.
Zraven se veselita, a kmalu onemita.
On odide do točilnega pulta
in naroči kot iz katapulta:
»Daj mi dva kozarca piva,
da se z Anjo nasmejiva!«

Popijeta ga veselo hkrati,
se na ulici začneta bahati
in z neprimerno družbo karte igrati.

Policija opravlja svojo službo
in vidi njega, ki se tepe z družbo.
Njega aretirajo,
njo pa slabi družbi ubijejo.

Kaja Lavrič, Ines Lavrič, 7. razred

Slika 79: Nejc Anzeljc, 1. r

Na Bledu začne se glasna žurka.
Pri šanku prelepa Urška sedé
pije topli kafe.
Naenkrat se prikaže bogati model,
ki zelo rad popije kakšen pir.

Do Urške pristopi bogati model
in jo prosi za kratek ples.
Urška mu pravi: »Ali si res ti,
ki sem čakala ga cele tri dni?«

Bogati model prime Urško za roko
in z njo plesat odhiti.
Na plesišču se muzika vrti
in po hrani diši.
Plešeta, kot bi ju zlodi podili.

Ko se utrudita, jo model povabi
na vožnjo v svoj prekrasni ferrari.
Tam pa ju taka usoda doleti,
da se v Blejsko jezero potopita
in se v temni vodi izgubita.

Žan Turk, Aleks Samsa, 7. razred

URŠKINO PISMO IZ PODVODNEGA KRALJESTVA POVODNEGA MOŽA

Nekega dne je k Urškini najboljši prijateljici Miji prispelo pismo. Kar je bilo Miji najbolj čudno, je bilo to, da ni pričakovala pisma, sploh pa to, ker ji pisma ni prinesel poštar, temveč kurir, ki ni spregovoril niti besede, ni povedal, od koga je pismo. Le izročil ga je ter odšel.

Slika 80: Monika Košmrlj, 9. r

Na pismu je Mija lahko prebrala: »Za Mijo.« Tako je šla v hišo in v svojo sobo. Nekaj časa je le razmišljala, čigavo je lahko pismo in ali naj ga sploh odpre. Res jo je zanimalo, kaj piše, zato je pismo kar odprla. Začela je brati:

»Draga Mija!

Pišem ti z namenom, da ti povem, kako zelo te pogrešam in kako zelo te imam rada. Verjetno že veš, kaj se je zgodilo v nedeljo na trgu. Če ne veš, povprašaj druge, ker nimam veliko časa za to pismo. Za to, da pišem tebi, sem se odločila, ker mi je zelo, zelo žal, da nisva bili več časa skupaj. Ne vem, zakaj nisva tudi v javnosti skupaj hodili ven. V glavnem, komaj sem prepričala povodnega moža, da mi dovoli napisati to pismo. Da ne bi izvedeli, kje sva, bo to pismo tudi prebral, dostavil pa ti ga je njegov kurir. Tudi ostalim povej, da sem v redu, sicer pod vodo, ampak mi je lepo. Tukaj so ogromne razkošne sobane. Dobim vse, kar hočem, saj sem tu pri povodnem možu zdaj kot njegovo dekle. Imam se zelo dobro, vendar vas pogrešam. Zato se mogoče, ko se pred njim dokažem, da sem se res spremenila in da hočem zgoraj popraviti svoje napake, s povodnim možem vrneva na kopno. Zares sem se spremenila. Upam, da se še kdaj vidiva. Do takrat pa naj te ne skrbi.

Rada te imam. Urška«

Alina Šega, 8. razred

Danes je sedmi dan, odkar sem tu. Ni tako slabo, kot sem pričakovala. Bala sem se, da bo slabše. Vendar še vedno ni toliko fantov tu spodaj. Najprej sem se vsega bala, kričala sem in se poskušala rešiti. Zjutraj sem se zbudila in pojedla svoj zajtrk. Zaslišala sem, kako me povodni mož kliče, zato sem odšla k njemu. Rekel je, da si bova danes ogledala

Slika 81: Gašper Knavs, 1. r

njegovo podvodno kraljestvo. Ko sva hodila naokoli, sva opazila veliko rib in drugih podvodnih bitij. Odšla sva naokoli in edino vprašanje, ki me je zanimalo, je bilo, zakaj lahko diham pod vodo, vendar si tega nisem upala vprašati. Povodni mož je opazil in me vprašal, kaj je narobe. Takrat sem se opogumila in ga vprašala. Povedal mi je, da me je odpeljal k čarovnici, ki mi je

dala možnost dihanja pod vodo. Tega nisem bila vesela, saj zato ne morem hoditi na površje. Slišala sem, da se povodni mož namerava poročiti z mano. Poskusila sem vse, da bi zbežala, toda nič ni delovalo. Ugotovila sem, da ne bom nikoli pobegnila, zato se ne trudim več. Poroka bo čez en mesec, zato se moram pripraviti.

Aleksandra Kitanovska, 8. razred

LIST IZ URŠKINEGA DNEVNIKA

Dragi dnevnik!

Danes nas čaka zelo zanimiv dan. Danes ob sedmih je na starem trgu pod zeleno lipo ples. Tam bo veliko fantov, jaz pa jih bom spet vodila za nos. Kot vedno do zdaj, saj taka pač sem in si ne morem pomagati, sprejeti moram sebe tako, kot sem. Izmisliti pa si moram čim več izgovorov, ker jaz plešem le s tistimi, ki kaj veljajo, saj se nekako ne spodobi, da bi najlepša deklica, kot sem jaz, plesala kar z vsakim. Tudi

Slika 82: Ajda Lavrič, 9. r

če bi želela plesati, s komer bi jaz hotela, jim starši tega nikoli ne bi dovolili. A veš, da sem prejšnji teden, ko sem bila na plesu, s svojo lepoto in prevzetnostjo pretentala vse fante in mladeniče! Še vedno so zelo zaljubljeni vame. A dva plesa nazaj sem morala plesati s sinom nekega bogatega ljubljanskega gostilničarja, ker so se tako odločili starši. In včeraj sem

Slika 83: Naja Knavs, 4. r

naskrivaj prisluškovala pogovoru mojih staršev z očetom svojega soplesalca. In govorili so o poroki med mano in njim. To bi bila taka sramota, kot je še nikoli nisem doživela. Res je bogat, a je neolikan, obupno izgleda, je nesramen, tečen, grozno pleše. V prvem plesu mi je desetkrat stopil na nogo in zelo je bolelo. A mislim, da ga na naslednjem plesu ne bo, ker gredo gostilničar in njegova družina na

počitnice za cel mesec. No, še huje pa je, da naj bi se poročila že takoj, ko pridejo domov. Zdaj bi najraje umrla od sramu zaradi poroke.

Klara Lavrič, 8. razred

NAŠE IZVIRNE BASNI

Divji in cirkuški medved

Nekega dne pride v vas cirkus. Tam je nastopil tudi cirkuški medved. Po nastopu je šel na obisk k svojemu prijatelju medvedu, ki je živel tam blizu. Skupaj sta se odpravila nazaj do vasi in divji medved je cirkuškemu medvedu pokazal, kje živi najokusnejša divjad. Skupaj sta jo ujela. Ampak cirkuški medved se je začel pritoževati, saj je bilo meso za medveda pretrdo. Cirkuški medved je odšel in čez nekaj časa povabil divjega medveda. Ko je ta prišel, mu je cirkuški medved ponudil kup dobrih in mehkejših jedi. Divji medved je bil zelo navdušen, ampak nato je videl nastop cirkuškega medveda, kako skače čez ognjene obroče in kako ga čez noč zapirajo v kletko. Divji medved je pomahal cirkuškemu medvedu in rekel, da rajši je trdo meso, kakor da je zaprt in da skače čez ognjene obroče.

Rok Samsa, 7. razred

Lisica in kokoš

Nekega dne se je kokoš odpravila v gozd. Blizu lisičinega brloga je zagledala drobtine kruha in se je napotila tja. Lisica jo je zagledala in vsa lačna je potihem prihajala tja. Potem pa začela kričati, da blizu njenega doma ne sme jesti in da ji prag smeti. Kokoška pa prestrašeno, a vljudno odgovori, da je smetila blizu njenega brloga, ampak pred pragom njenim ni smetila. Lisica se razjezi, da jo je lani tu napadala, a kokoška ji reče, da je takrat v kurniku ni bilo in da za to ni še vedela. Lisica se ni spomnila idej, zato ji je dejala, da je ona kriva za vse in potem jo je ubila.

Lana Lavrič, 7. razred

Pred močnim je slabič zmerom kriv

Nekega dne si je veeverica zakopala zalogo lešnikov. Čez nekaj časa, ko je bila lačna, je želela pojesti nekaj teh lešnikov. A ko je prišla do kraja, kjer jih je zakopala, je ugotovila, da njenih zalog ni več. Pri bližnjem drevesu je videla muho in takoj odhitela k njej: »Ti tatica požrešna, pojedla si mi vse zaloge lešnikov.« A muha je hitro odgovorila nazaj: »Nič nisem zagrešila. Komaj sem prišla sem, in tudi, če bi želela tvoje lešnike, jih ne bi mogla dobiti, kako vendar naj bi jih izkopala in pojedla, saj jih sploh ne maram«, se je opravičevala muha. »Ne laži vendar, kriva si že zato, ker sem ostala brez zalog in lačna,« jo je krivila veeverica. Po tem srečanju muhe nihče več ni videl.

Erika Debeljak, 7. razred

Živela sta pes in mačka. Takoj ko je njun lastnik odšel iz stanovanja, je mačka začela prepir s psom. Obtožila ga je, da je pes spal v njeni posteljici. Pes je to zanikal, saj mačka spi v svoji posteljici visoko na mizi in pes nima dovolj moči in spretnosti, da bi skočil tako visoko. Mačka ne odneha in ga še naprej obtožuje, zdaj z novo lažjo. Meni, da je pes jedel njeno hrano in mora zdaj stradati. Pes pa ji pove, da njenih briketov ne mara in jih ni jedel, saj ko je lastniku zmanjkalo pasjih briketov, je dobil mačje, ki jih ni marala, in je moral pes stradati. Mačka se ne vda in ga obtoži, da jo je lani hudo pretepel in je morala več tednov okrevati. Pes to takoj zanika, saj pred enim letom se mačka še skotila ni, on pa je bil že takrat zelo star. Mački zmanjka

potrpljenja in laži. Ko se vrne lastnik, se mačka vrže po tleh in se pretvarja, da umira od bolečin. Lastnik misli, da jo je pes pretepel, in ubogega starega psa priveže na verigo, kjer mora ostati cel dan, mačka pa se mu le smeji in ga opazuje skozi okno.

Ida Košmerl, 7. razred

Lastovki

Nekega dne je lastovka šla na obisk k svoji prijateljici na deželo. Tam sta mirno leteli, nihče ju ni preganjal in jedli sta semena iz ptičje krmilnice. Lastovki iz mesta to ni bilo všeč, saj je bila izbirčna. Povabila je lastovko s podeželja, naj pride naslednji teden k njej. Sprejela je povabilo in jo naslednji teden obiskala. Že na poti v mesto ji niso bile všeč sive visoke zgradbe in onesnažen zrak. Ko sta se končno srečali, sta poleteli v park, kjer jima je stara gospa metala kruh. Kruh je bil seveda zelo okusen in uživali sta, dokler se ni vanju zakadil nek otrok in ju napodil. Odleteli sta in sedli na balkon nekega bloka. Na balkonu nadstropje višje je nekdo zalival rože in ju polil z vodo, da sta se komaj ujeli, da nista padli na cesto. Lastovka s podeželja se je poslovila in ji odvrnila, da bo ona raje ostala na podeželju, pa tudi če nima kruha.

Hana Anzeljc, 7. razred

A LUCKY THIEF

Once upon a time there lived a king and a queen in a castle. Their greatest enemy was a thief who always stole their jewels.

So they spoke to the witch and asked her to help. They said to her, "Disguise as a snake and speak to the thief and tell him there is a precious jewel in the maze". They thought that he would not find the way out. The witch did what the king asked of her. She went to the thief and said, "There is a precious ring in the maze that makes you invisible". So the thief went into the maze. The king and the queen thought that he would get lost in the maze, but he didn't get lost and got the magic ring. Later he saw the king talking to the witch. He became angry and wanted revenge. So he scared the king and the queen and they ran from the castle. He took over the castle and he lived there happily ever after.

Domen Šega, Emir Avdič, 7. razred

A POOR BOY

Once upon a time, there lived a very poor boy, named John, in his very old and small house. He was young and unhappy because he didn't have a job. He didn't have as much money as the others. His father was very smart, but he had died two years before. John wanted to be rich very much.

One night a beggar came to his house and asked for food because he was very hungry. John didn't have a lot of food, but he gave some to the beggar. The beggar also spent the night at his house. Next morning, John woke up but the beggar wasn't there anymore. John saw a lot of food on the table and lots of money. There was a note that said that the beggar was very rich.

Because he was thankful for John`s help, he left him the money. John was very thankful. After a couple of months, he married a very pretty girl named Mary. They lived happily ever after.

Eli Vršič, 7. razred

ADVENTURES OF A BRAVE KNIGHT

Somewhere In the mountains, there lived a wizard and a knight. They were in big danger because in those mountains also lived a golem that you could beat only if you had a legendary thunder, a three-headed dog and a magic potion.

One day, the wizard said to the knight, ‘‘Go to the bottom of the sea where you will see a sea monster that keeps the golden head of Zeus.’’ The knight went to the bottom of the sea and he met the monster and killed it. Then he took the golden head and took it to Zeus, the god of thunder. Zeus gave him a three-headed dog. He said that he would give him a thunder too if he saved his friend from the hands of the lava giant. Although Zeus was a god, he didn’t have the permission to go there.

So the knight went to the lava kingdom and saw the lava king. He distracted him with a three-headed dog. Then he went to the jail and tried to find a key of the prison cell where the lava king’s friend was locked. After some time he really found it. He opened the door and freed the king’s friend. Together they went back to Zeus who gave the knight the thunder. So they defeated the golem and they were healthy for the rest of their lives.

Aleks Samsa, 7. razred

DRACULA

A long long time ago, behind nine mountains and behind seven waters, there was a country called Transylvania. There was an old castle there where Dracula lived. He bit people in the neck with his sharp teeth and drank their blood.

One night a man called John came to Dracula’s castle. He thought Dracula was just a normal man. But Dracula was a vampire. John was a lawyer and he helped Dracula buy a haunted house in London. There he had fifty big boxes of soil. One day he kidnapped a girl named Lucy who was John’s wife and sucked her blood. So Lucy became a vampire too. She went to sleep in a box of soil. Her husband didn’t know where his wife Lucy was. Finally, he found her in that horrible haunted house and killed her. During the following night, Dracula kidnapped another girl, Mina. He drank her blood. After that night, the men found a vampire’s tooth in her neck. Finally, they found Dracula and killed him. Mina was well again.

Nina Knavs, Vida Cimprič, 7. razred

MY GHOST STORY

It was midnight. I was home alone and I was watching TV. Suddenly, the channels began to change. On one of the channels, there was a scary woman with dark eyes and dark hair. Her

face was covered in blood. She was screaming. I was very scared. I called my parents but they didn't answer.

I locked all the doors and went to the bathroom. In the wash basin I saw blood. I was scared, but I cleaned it. After that, I brushed my teeth. When I looked at the mirror, I saw the scary woman again. She wanted to kill me. I cried. Then I heard some footsteps. They were getting closer. When I was frightened the most, someone knocked on the door. I needed a weapon, so I took a knife and then I waited. Everything was silent, so I went to bed. Everything seemed all right.

I had slept for one hour when a loud scream woke me up. I felt something. Someone was lying next to me. My knife was gone. But where could it be? I didn't dare to turn around. I heard some horrible breathing, but suddenly it stopped. I was happy. I fell asleep again. At 4 o'clock, there was some noise again. Someone was knocking on my window. It was the scary woman again! She was knocking very hard. She almost broke the window. She had my knife. But how did she get it, I thought. All the doors were locked. I went back to sleep again. At 5 o'clock I found the answer to my question. I woke up and my window was open. She was in my room. She wanted to kill me, but I ran away. At 6 o'clock in the morning, that horrible adventure ended for that night. But it repeated itself whenever I was home alone. And it only got scarier every time.

Ines Lavrič, 7. razred

THE COOK WITH A GOOD HEART

Once upon a time, there lived a cook. He cooked for the king. He was the best chef in town. One day the king got some visitors. He ordered the chef to make 30 pizzas and 5 cakes. The chef didn't like those guests, so he put some sleeping potion in the pizzas. The king asked the chef what he had put in the pizzas. The chef told him the truth. The king fired him. He started looking for a new chef, but nobody was as good as the old one. He had to take him back. The chef was happy because he got back the job. In fact, those guests were the chef's evil neighbours.

The king apologized to him when he found that out. They lived happily until the end of their days.

Žan Turk, 7. razred

THE ENCHANTED PRINCESS

Once upon a time there lived an evil jinx on a lonely island. One day a beautiful princess went to this island and met the evil jinx. He turned her into an ugly ogre. A shepherd saw that and he wanted to break the spell. He killed the evil jinx and kissed the ugly ogre. Then the ogre became the beautiful princess again. After three months, they got married and they lived happily ever after.

Ines Kuhar, Kaja Lavrič, 7. razred

THE GOLDEN WINGS

Once upon a time, there lived a fairy. She was the bravest fairy in the village.

One day her king sent her into an abandoned forest to bring him the golden wings. The brave fairy said, "I will go there and bring the golden wings to you with pleasure."

Next day she took a helmet, a sword, an armour and some food. She went into the abandoned forest. At the entrance, there was a giant monster who turned her into a rainbow unicorn. She was scared and he ran away. After one week she found a witch. But not an evil one. She found a friendly one. She asked her to turn her back into a fairy. The witch was good and friendly and she did that. Because the fairy was hungry and thirsty, she stayed with the witch. She told her why she was in that abandoned forest. The witch said that there were no golden wings in that forest. The fairy was extremely surprised. She was sad and she thought that the king would be angry. But the witch knew where the wings were. She stood up and went to the closet. She took out the golden wings and she gave them to the fairy. She was so happy that she hugged the witch. They said goodbye to each other.

Slika 84: Ines Kuhar, 7. r

When the fairy came back, the king was very happy. After that they lived happily together as good friends do.

Erika Debeljak, 7. razred

THE MERMAID

Once upon a time there lived a mermaid named Ariel who wanted to become a human. One day she decided to find an old witch to turn her into a human being.

She went to the deep sea where it was very dark. When she came to the witch, Ariel was scared because the witch was terrible and big. She told her what she wanted, but the witch took her nice voice away from her to pay for her help. When they were talking, Ariel lost her voice but got her legs. On the beach she saw a prince and fell in love. The prince also fell in love with her and kissed her. So Ariel got her beautiful voice back and married the prince. After that, they lived happily until the end of their days.

Lana Lavrič, 7. razred

THE MERMAID

Once upon a time, there lived a mermaid, Ariel, who wanted to become human.

One day she decided to go to the magical starfish. She asked her to turn her into a human. The starfish said, "If you do not tell anyone who turned you into a human, I will fulfil your wish!" The mermaid said, "OK, I will not tell anyone." So the starfish gave her a magic potion and the moment she drank it, she was on the beach. At that time, she had no mermaid tail. For some time she watched around and then some evil men grabbed her. She was taken to an old house. They asked her how she had changed. She did not want to tell them. Because of that, one of them grabbed a knife just as a friendly prince was passing the old house. He saw that and he saved her. The prince killed the men. They fell in love with each other and they lived happily ever after.

Zala Šega, 7. razred

THE MYSTERIOUS WELL

Once upon a time, there lived a woman with nine daughters. One day the youngest daughter walked into the forest and came to a well. She heard a scared voice coming from the inside of that well. At that moment, she fell into it herself. There was no water inside. But there was a dark, dark tunnel. She walked through and saw a lot of bones and blood. The girl was so scared that she started to cry. Then she saw a light and walked to it. There was a ghost in a cage. He was crying. The ghost said, "Girl, please help me". She did that. The ghost was very happy and grateful, so he granted her one wish. The girl wanted to come back home and make her family rich. After that, she fell into a deep sleep and when she woke up, she was with her family again. They were rich and they lived happily ever after.

Hana Anzeljc, Ida Košmerlj, 7. razred

A WIZARD AND A TROLL

A thousand years ago, in the middle of the forest, there lived an old man with his poor son. The old man was very strange because he was a wizard. His son was a troll. He was very tall and fat.

One day the king of that country came to the wizard and troll's house. He told them to get rid of a jinx. He offered them some money as a reward. But the wizard didn't take that offer. Two years later, they were very poor. They didn't have any food. In the middle of the night, the wizard went to the king. He wanted that offer back. The king said yes. The Wizard went home and picked up his magic things, a bow and arrows that cannot miss and a magic wand and went to the jinx. His son, the troll, woke up early in the morning and saw that father wasn't at home. First, he looked at the crystal ball and saw that his father was fighting with the jinx. The jinx beat the wizard and locked him up in a magic cage. The troll picked up his magic hammer and went to the jinx. He beat the jinx and rescued his father.

So the troll and the wizard got the money from the king. They lived well for the rest of their days.

Rok Samsa, Miha Bambič, 7. razred

MY HAPPINESS RECIPE - CLASS 6**1.****INGREDIENTS:**

a lot of happiness
 funny pictures
 a nice lonely beach
 a drop of happy moments
 lemonade and smoothie
 my pretty dog
 a rainbow and the lovely sun
 some candies and a smile on your face

INSTRUCTIONS: Mix well. Enjoy your day!

Vanesa Balantič, 6. razred

Slika 85: Haidi kordiš, 3. r

2.**INGREDIENTS:**

a sunny day
 my friends
 a lemonade
 my lovely pets
 a sunny beach

a good book

the hot sea

and a lot o smiles on faces

INSTRUCTIONS: Mix well, never give up and believe in your life. 😊

Patricija Košmrlj, 6. razred

3.**INGREDIENTS:**

a sunny day
 the sea
 a can of lemonade
 my favourite CDs
 some good friends
 a mobile phone

INSTRUCTIONS:

Mix well. Enjoy your day!

Klara Križ, 6. razred

4.**INGREDIENTS:**

a beautiful day
 films with my best friend
 shopping with best friends
 lunch at Mc Donald's
 a quiet, sandy beach
 a perfect view
 a swimming pool
 a lot of my favourite music
 a laptop
 a glass of lemonade
 a cat or a dog so that you are not bored

INSTRUCTIONS: Mix well. Enjoy your day.

Gaja Starc, 6. razred

OUR HAUNTED HOUSE STORIES

Me, my friend and my dog Saja were walking through a forest. Suddenly Saja started running and we lost her somewhere among the trees. We followed her and then there was a very old house in front of us. I had never seen it before. I was a bit scared, but I was eager to find my dog.

We went closer and we first looked through the windows. There was a lot of dust in the rooms and we saw some old pictures, but since nothing was heard from the inside, we went to the door. It was unlocked and we entered the house. We didn't hear anything. The deadly silence was too much for us, so we started calling Saja. Nothing. We went upstairs and, suddenly, the door closed behind us very loudly. I screamed. Despite that, we went on and on the second floor we found a room. There was blood inside and it smelled very badly. There was a hole in the floor in the middle of the room and in that hole was Saja! And next to her was a dead human body, human bones actually! She held one in her mouth. Ewwww! We quickly picked her up and ran out of the house and we never came back.

From that day Saja has not been herself anymore. When I go out, she always shuts the door behind me very loudly and when I return, she always lies in the middle of the room.

Ajda Lavrič, 9. razred

One day, my family and I went on holiday to a castle. The castle was very old, but it had a really beautiful view. When I entered the castle, I had a really strange feeling. I felt as if someone was watching me and suddenly my head was in real pain, so I went to the bathroom. I was washing my hands when I saw a little boy in the mirror. I got scared and looked back, but there was nobody. It was very strange. Later, I went for a walk in the castle and I heard a whisper and followed it. The whisper was coming from the basement. I went downstairs and saw the little boy again, standing in the corner. The boy saw me and disappeared through the wall. I got scared and ran away to my family.

After we came home, I did some research about that castle and I found out that there lived a family with one son. He died very young, because he was very sick and nobody could help him. To this day I have never told my family about this because they wouldn't believe me anyway.

Lucija Kordiš, 9. razred

The Predjama castle is very old. It is made of stone. Me and my friends went to the castle because our teacher said this was good for us. We went on the 10th of June.

When we got there the atmosphere was bleak. We were scared. Suddenly, I heard a scary sound. We saw a ghost which was walking from the kitchen to the basement. We started to scream. We ran out of castle fast.

When we came to school, we told about this adventure to our schoolmates and they were surprised. After that we went to look it up on the computer. We wanted to know who had lived in the castle. Now we know that the knight called Erazem Predjamski lived there.

Mark Bačnik, 9. razred

One day we went on a school trip. We were going to visit an old castle. When we arrived, there was a nice woman who was expecting us. I needed to go to the bathroom because the road was very long and I was feeling sick.

When I separated myself from the others, I felt a very strange feeling in my stomach because the castle was very scary. Suddenly, I saw a ghost who was dancing and then I heard a piano playing. I started to panic. So I ran back to the group. When we got home, I went on the internet to look up the history of that castle and there was a painting of a person who looked just like that ghost I had seen in the castle. So I had to find out who that was and what he was doing in the past. I read that he had been a famous dancer, but he died in that castle because of jealousy of another dancer.

Monika Košmrlj, 9. razred

One day I was walking home in the dark. I went through the forest. Then I saw a scary house. I decided to go in. When I came in, I heard someone screaming. I was very nervous, so I started running out, but the door was closed and I could not open it. Then someone started walking downstairs and I was so scared that I could not move. A few moments later, I started running around the house. Somehow I got out, but someone was still screaming. I ran further away, but I got lost. I decided to sleep somewhere in the forest. I made a shelter and I fell asleep. Then I had a strange dream. I dreamt the same thing that had happened to me the night before on my way home!

When I woke up, I was very confused and nervous. I decided to find my way home. After three hours, I finally got home. I told my family what had happened to me that day, but they did not believe me, so I asked them who used to live there. They said that an old man used to live there who died in the Second World War.

Nika Košmerl, 9. razred

I'm going to tell you about Predjama castle where my family and I went on a family trip last year.

One day, my family and me went to Predjama castle. We walked for a long time and then I went my own way because I wanted to explore the place. Suddenly, I saw a ghost. I was very scared, so I went back to join my family. I felt so nervous and frightened. I told them everything, but they didn't believe me. We were still walking when we came to an empty room. Then a ghost came out of nowhere. We saw it and we ran out. We went home, frightened to death.

We'll remember this place and the adventure forever, but we'll never explore it.

Kaja Rojec, 9. razred

My friend and I went on a trip to Predjama castle. When we arrived there, it was very quiet and there was nobody around. But we were brave and we went inside.

We were walking slowly and we were looking at the pictures when I had a very strange feeling that someone was watching us. We saw no one. A deadly silence set in. But then we heard a strange sound behind us. When we turned back, we saw the ghost of Erazem Predjamski. We were so scared that we wanted to run away as quickly as possible. But the ghost followed us. We ran to the toilet, where he had been blown up. We fell into a hole and found ourselves in another castle, called Celje castle. We fell on the ground in the hallway. We were very confused. We quickly went towards the main door. Then we ran into the castle garden. We were so scared that we didn't dare to look back. After a few moments, we finally found a way out and into the city centre.

We were relieved that this madness was over forever. Today we are still too frightened to enter any castle ever again.

Saša Turk, 9. razred

ZAKAJ IMAMO RADI SVOJO DOMOVINO

Slika 86: Nastja Bambič, 6. r

Svojo domovino imam rad, ker je preprosto moja. Tukaj so moji prijatelji, sorodniki, družina. Naša dežela ima veliko lepih pokrajin, gozdov in veliko gora. V moji domovini imamo vse – od ravnin, gora do morja. Ponašamo se z enim najlepših jezer na svetu. Lepote Postojnske jame so znane širom sveta. Močno sem ponosen na Franceta Prešerna, ker je ustvaril veliko izvrstnih pesnitev, zato si resnično zasluži, da je njegova pesnitev naša himna.

Pravi ponos sem začutil, ko je slovenska košarkarska reprezentanca leta 2017 postala evropski prvak. Tudi sam sem ljubitelj košarke in sem z veseljem gledal prvenstvo. Zelo sem bil navdušen nad zmago.

Domen Šega, 7. razred

Slika 87: Saša Turk, 9. r

Ker imam rada družino in družina je v domovini. V domovini imam prijatelje, tu se zelo dobro počutim. Ljubezen do domovine začutim, ko se s starši odpravim na sprehod in gledam naravne lepote.

Nina Levstek, 7. razred

Svojo domovino ljubim, ker je lepa, ima veliko naravnih in družbenih pojavov in športnike. Ljubezen do svoje domovine najbolj občutim, ko grem na sprehod po gozdnih poteh in

uživam v šumenju dreves in petju ptic, s starši, prijatelji in sorodniki.

Vida Cimprič, 7. razred

Svojo domovino ljubim, ker sem se tukaj rodil, imam prijatelje, starše in nekaj sorodnikov. Je zelo lepa država, z veliko naravnimi lepotami in znamenitostmi. Všeč mi je, ker je majhna dežela.

Slika 88: Nika Košmerl, 9. r

Ko sem bil na morju, sem začutil domotožje po domačem kraju. Pogrešal sem prijatelje in takrat je bila pri dedu košnja. Zaželel sem si, da bi vozil traktor, raje kakor pa bi bil na plaži na vročini.

Žan Turk, 7. razred

Moja domovina je Slovenija in rada jo imam, saj je čudovita, ker sem tu doma in sem se tu rodila. Ljubezen do

domovine začutim, ko sem na proslavah, saj zapojejo slovensko himno, pa tudi mnoge slovenske in ljudske pesmi.

Erika Debeljak, 7. razred

Svojo domovino ljubim, ker sem tu srečna, imam prijatelje, družino. Slovenija ima lepe gore, morje, reke, jezera. Tu sem srečna in zadovoljna. Čeprav je Slovenija majhna država, je prepoznavna po celem svetu. Ljubezen sem začutila takrat, ko je Peter Prevc zmagal v Planici. Takrat sem bila zelo vesela in ponosna, pa tudi, ker so predvajali slovensko himno in so vsi Slovenci peli.

Hana Anzeljc, 7. razred

Svojo domovino imam rada, ker sem se tu rodila in sem tu doma. Je zelo lepa in ne morem si predstavljati, da bi živela kje drugje. Ima Alpe, pa tudi morje. Res čudovita je moja domovina.

To, da jo imam res rada, sem začutila, ko sem šla z družino to leto v Planico. Takoj ko smo prišli, je že bilo dobro vzdušje. Ko pa se je tekma začela in so po nebu vihrale zastave, sem bila prav ponosna na svojo domovino. Potem pa, ko so naši športniki osvojili visoka mesta, sem bila še bolj ponosna na to, da sem Slovenka.

Kaja Lavrič, 7. razred

Svojo domovino imam rada, ker je edinstvena, lepa in posebna. Ima veliko naravnih čudes in gradbenih dosežkov.

Ko sem bila dlje časa od doma / domovine, sem bila prve dni vesela, da nisem doma. Čez nekaj dni pa sem imela domotožje. Bila sem zelo vesela, ko sem prišla domov in zagledala domače okolje.

Ida Košmerl, 7. razred

Slika 90: Gaja Starc, 6. r

Slika 89: Hana Anzeljc, 7. r

DEVETOŠOLCI

Danes je dan,
danes je dan,
ki ni ravno zaman
in ne pride vsak dan.

Leta 2010 smo vstopili,
da bi svoje znanje odkrili
in se s tem na koncu
tudi poslovili.

Ko smo k Mojci prišli,
nismo rade volje odšli,
zato smo pri podaljšanem
ostali vsi.

V četrti razred smo šli
in Mojci pomahali čisto vsi
in rekli »Adijo vi!«

2. triada začela se je,
ko Renata začela učiti nas je.
Imeli smo se res lepo,
saj radi imeli smo se močno.

Kmalu smo višji razred bili
in hoteli novo znanje smo vsi.
Helena znanja dala nam je
in z njim osvajali priznanja smo že.

V predmetno sprejeli so nas,
tako je kmalu bilo po nas.
Razredničarka branila nas je,
saj drugače bi bilo nam gorje.

Spoznali mo nove učitelje,
naše velike krotitelje.
Privajali smo se na nov način,
a kaj kmalu dobili opomin.

To nas prizadelo ni,
naprej bili kregani mi.
Leta in leta učili smo se,
sedaj vsi pametni, živi smo še.

Pogrešali bomo vse zelo,
saj učitelji bili nam v uteho ste močno.
Po vas zgedovali se bomo mogoče,
vendar je za nas to trenutno nemogoče.

Konec te pesmi je sedaj,
ko mi se podajamo v raj.
Zahvalili radi bi se vam mi,
saj prenašali dolgo ste nas vsi.

Z valeto se zaključuje naša pravljica,
razburljiva kakor mavrica.
Zapomnite se nas,
saj mi se bomo srčno vas.

